

تمويل زنان صلح ساز رفع موانع صلح

فرانس بوگنان، وکیل و حقوقدان
صنم نراقی آندرلینی، دارنده نشان افتخار عالی سلطنت بریتانیا

۳	سپاسگزاری و تقدیر
۴	مقدمه
۷	هدف و متدولوژی
۸	موانع دیرینه تمویل زنان صلح‌ساز
۸	الف) مخصمه شواهد
۸	۱) ماهیت جدید و میان‌رشته‌ای تحقیقات و مطالعات «زنان، صلح و امنیت»
۸	۲) ابزارهای ناکافی برای سنجش میزان تاثیر صلح‌سازی
۹	۳) انفعال سازمانی درون بخش‌های دیپلماتیک، انکشافی، و امنیتی
۱۰	۴) انکار این واقعیت که وضعیت موجود در ایجاد صلح پایدار ناکام بوده است
۱۰	ب) میل اندک برای ریسک
۱۰	۱) متخصصان واقعی چه کسانی هستند؟
۱۲	۲) آیا ریسک مالی یک پیش‌فرض است یا واقعیت؟
۱۳	۳) چه کسی در مبارزه با تروریسم ریسک می‌پذیرد؟
۱۴	پ) موانع اداری
۱۶	نتیجه‌گیری
۱۷	رهنمود عملیاتی برای بهبود ارائهٔ مساعدت مالی به نهادهای زنان صلح‌ساز
۳۴	ضمیمهٔ ۱: مدل‌های موجود ارائهٔ مساعدت مالی
۴۰	ضمیمهٔ ۲: چارچوب‌های مرسوم برای تمویل «زنان، صلح و امنیت»

سیاسگزاری و تقدیر

این سند بر تجربه واقعی زنان صلح‌ساز، خصوصاً اعضای ائتلاف زنان برای رهبری امنیت (WASL) متمرکز است که دانسته‌های خود را سخاوتمندانه به اشتراک گذاشتند و در شکل‌گیری این تحلیل سهم گرفتند. از همه کارورزان، محققان، و سیاست‌گذارانی که طی مصاحبه‌ها و رایزنی‌های مختلف، وقت و انرژی خود را در اختیار ما قرار دادند، صمیمانه سپاسگزاری می‌کنیم.

جا دارد از همکارانمان هم تشکر کنیم که در کار تهیه، بازبینی و انتشار این گزارش، تخصص خود را در اختیار ما قرار دادند. فرانس بوگنان و صنم نراقی آندرلینی، این گزارش را تالیف کردند، و اولگا اندرو، هلنا گرونبرگ، ملیندا هولمز، مایا کاورلر، کندال تیپورسکی در امر تحقیق کمک کردند. تیم تحریریه با هدایت رعنا علام، شامل سهیلا عبدالعلی و جولیاننا جکسون می‌شد. همچنین رنا البحریری، ملالی حبیبی، لارن ملوز، استیسی شامبر، یودیت ویلیس و ثمین زهرا در این کار ما را حمایت کردند.

شبکه‌ایکن از همه همکارانی که تخصص‌شان را برای مرور این جزوه و سهم‌گیری در کل روند تولید این گزارش در اختیار ما گذاشتند، قدردانی می‌کند، از جمله: عبیر حاج ابراهیم، شبکه مبادرون (سوریه)؛ بث ورونیوک، صندوق برابری (کانادا)؛ کت تامسون، گروه تمویل‌کنندگان صلح و امنیت (آمریکا)؛ سیرو گارلو، سازمان انکشاف آموزش زنان لیبریا (لیبریا)؛ شارلوت ملی، پیس‌دیرکت (آمریکا)؛ الین میلر، وزارت خارجه کانادا (کانادا)؛ فی مینشال، وزارت خارجه بریتانیا؛ گیتا النخیری، صندوق صلح و بشردوستی زنان (آمریکا)؛ حلیمه محمد، مرکز آموزش کوست (کنیا)؛ ماریتا سورهم-رنسویک، وزارت خارجه (نروژ)؛ محمد حجج، انجمن التحریر برای انکشاف (عراق)؛ مسرت قدیم، صندوق دانش‌آموختگان پامان (پاکستان)؛ نیکولاس ریان، وزارت خارجه کانادا (کانادا)؛ راشل توماس، شبکه تمویل‌کنندگان حقوق بشر (آمریکا)؛ ریوا کانتوویتز، بنیاد داگ همرشولد (سوئد)؛ ویساکال دارماداسا، انجمن زنان متأثر از جنگ (سریلانکا).^۱

درنهایت این مقاله بدون حمایت مالی سخاوتمندانه یا دیگر حمایت‌های نهادهای ذیل که به شبکه‌ایکن (ICAN) کمک کردند، میسر نمی‌شد: بنیاد چنل؛ بنیاد کمپتون؛ وزارت خارجه آلمان؛ وزارت خارجه کانادا؛ وزارت خارجه ناروی؛ بنیاد ون ارث فیوچر؛ صندوق پلاشیرز؛ وزارت خارجه سوئد؛ وزارت خارجه سوئیس؛ وزارت امور خارجه بریتانیا؛ برنامه توسعه سازمان ملل، و نهاد زنان سازمان ملل.

۱ نام افراد و سازمان‌ها به انگلیسی به ترتیب:

Abir Hajibrahim, Mobaderoon Network (Syria); Beth Woroniuk, Equality Fund (Canada); Cath Thompson, Peace and Security Funders Group (United States); Cerue Garlo, Women Education Development Organization of Liberia (Liberia); Charlotte Melly, Peace Direct (United States); Elin Miller, Global Affairs Canada (Canada); Faye Minshall, Foreign, Commonwealth and Development Office (United Kingdom); Ghita El Khyari, Women's Peace and Humanitarian Fund (United States); Halima Mohamed, Coast Education Center (Kenya); Marita Sørheim-Rensvik, Ministry of Foreign Affairs (Norway); Mohammad Hajaj, Al-Tahreer Association for Development (Iraq); Mossarat Qadeem, PAIMAN Alumni Trust (Pakistan); Nicholas Ryan, Global Affairs Canada (Canada); Rachel Thomas, Human Rights Funders Network (United States of America); Riva Kantowitz, Dag Hammarskjöld Foundation (Sweden); and Visaka Dharmadasa, Association of War Affected Women ((Sri Lanka

مقدمه

با پشت سر گذاشتن بیستمین سالگرد «اجندای زنان، صلح و امنیت» (WPS)، سرانجام مسئله اساسی تمویل سازمان‌های مدنی تحت رهبری زنان که در صلح‌سازی شرکت می‌کنند، با قاطعیت به بحث گذاشته شده است. برای سال‌ها میان سیاست‌ها و پالیسی‌های مدعی حمایت از زنان در حفظ صلح و حمایت مالی از کنشگری زنان، خصوصاً شبکه‌ها و نهادهای جامعه مدنی (CSOها)، شکافی عظیم وجود داشت. این کمبود منابع، بلای جان جنبش «زنان، صلح و امنیت» بوده است. صلح‌سازان محلی می‌گویند که فقدان منابع مالی و امکانات، بزرگ‌ترین مشکل صلح پایدار است.^۱ زنان صلح‌ساز از سازمان‌های بین‌المللی گرفته تا ملی و محلی هنر استفاده بهینه از منابع محدود و رعایت زمانبندی‌های کوتاه‌مدت تمویل‌کنندگان، و پروژه‌های مغلق و پروژه‌محور حمایت مالی را به کمال رسانده‌اند در حالی که همزمان با مسائل پیچیده و درازمدت دیگر و ریسک موجود دست به گریبانند.

از همان ابتدا در سال ۲۰۰۰، وقتی شورای امنیت سازمان ملل قطعنامه ۱۳۲۵ را تصویب کرد، حامیان و صلح‌سازان زن خواستار تمویل سازمان‌های محلی و مردمی تحت رهبری زنان در مناطق بی‌ثبات و بحران‌زده شدند. هدف تمویل این بود که زنان صلح‌ساز در تمام طول دوره مناقشات خاص، بتوانند به کارشان ادامه دهند. گرچه واقعیت‌های سیاسی شورای امنیت در سال ۲۰۰۰ فضا را تنگ‌تر از آن کرد که به جامعه مدنی صلح‌سازان در قطعنامه ۱۳۲۵ اشاره شود، اما حامیان این قطعنامه موفق شدند، اشاره‌ای کلیدی در آن بگنجانند که خواستار شمولیت ابتکارات صلح زنان محلی و حمایت از آن‌ها می‌شد.^۲

ولی با گذشت بیست سال، هنوز منابع مالی لازم برای انجام این تعهد تامین نمی‌شود. سهم کمک‌های دوجانبه به پروگرام‌های برابری جنسیتی و حقوق زنان در مناطق جنگ‌زده و بی‌ثبات در حد ۰.۵٪ است.^۳ کل کمک‌های دوجانبه که در سال‌های ۲۰۱۷-۲۰۱۸ به این کشورها روانه شده است، فقط ۰.۲٪ از ۹۶ میلیون دلاری است که مستقیماً به سازمان‌های حقوق زنان اعطاء شده است — و این درصد یک دهه است که تغییر نکرده است.^۴ در مورد تعهدات پالیسی‌های خاص، از جمله پلان‌های ملی اقدام (NAPs)، اغلب پروگرامی برای تمویل وجود ندارد. از جون ۲۰۲۰، فقط ۲۰ پلان‌های ملی اقدام — یعنی ۲۴٪ از آن‌چه در کشورهای مختلف پیش نویس شد — هنگام تصویب، شامل بودجه‌ای برای این کار بودند.^۵

حتی با وجود این آمار تکان‌دهنده، معلومات موجود کماکان از ارائه تصویری کامل عاجز است، و هیچ اطلاع‌درستی درباره درصد منابع مالی که واقعا به زیرمجموعه موسسات صلح‌ساز زنان می‌رسد، وجود ندارد. چندین تمویل‌کننده اذعان می‌کنند که «سرمایه‌گذاری‌شان در برابری جنسیتی و توانمندسازی زنان، با بیانیه‌ها و تعهدات سیاسی آن‌ها همخوانی ندارد و این‌که به رویکردهای تازه‌ای در قبال تمویل نیاز است».^۶ اما این بیانات، وقتی به تضاد خیره‌کننده آن با منابع تخصیص‌یافته سالانه به صنعت پررونق دفاع بین‌المللی از سوی قدرت‌های بزرگ می‌نگریم، جامه عمل نمی‌پوشند. مخارج نظامی جهان در سال ۲۰۱۹ به رکورد بی‌سابقه‌ای دست یافت و به حدود ۱.۹ تریلیون دلار رسید. دفتر زنان سازمان ملل این سرمایه‌گذاری‌ها و تجارت‌ها را در تسلیحات

۲ «پیوند دیدگاه‌های صلح‌سازان محلی درباره صلح پایدار»، انستیتو صلح بین‌الملل، ۱۷ اکتبر، ۲۰۱۷:

<https://www.ipinst.org/2017/10/local-peacebuilders-on-sustaining-peace>

۳ شورای امنیت سازمان ملل، قطعنامه ۱۳۲۵ شورای امنیت (۲۰۰۰) [درباره زنان، صلح و امنیت]، ۳۱ اکتبر، ۲۰۰۰، S/RES/1325 (2000)، بند ۸(ب):

<https://www.refworld.org/docid/3b00f4672e.html>

۴ جن راس، «زنان صلح‌ساز به کمبود مزمن تمویل دچارند و بیش از همیشه نیازمند حمایت: مرکز داده‌های زنان سازمان ملل»، زنان ملل متحد، ۲۹ اکتبر:

<https://data.unwomen.org/features/chronically-underfunded-women-peace-builders-need-support-more-ever>

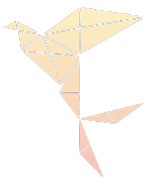
۵ همان منبع.

۶ شورای امنیت سازمان ملل، گزارش دبیر کل درباره «زنان، صلح و امنیت»، ۲۵ سپتامبر ۲۰۲۰، 946/S/2020:

<https://undocs.org/en/S/2020/946>

۷ شبکه داک برای برابری جنسیتی، «تمویل نوآورانه برای سازمان‌های زنان»، سازمان همکاری و توسعه اقتصادی، جولای ۲۰۰۸:

<https://www.oecd.org/dac/gender-development/40954592.pdf>

حدود ۲۰ هزار برابر میزان حمایت مالی موسسات حقوق زنان تخمین می‌زند.^۸ گزارش دبیرکل سازمان ملل در سال ۲۰۲۰ درباره «زنان، صلح و امنیت»، با دست‌گذاشتن بر کمبود تمویل اجندای «زنان، صلح و امنیت»، خواستار تغییرات فوری می‌شود:

در سالی که یادآور نقاط عطف تاریخی در برابری جنسیتی و صلح است، اقدام هماهنگ برای معکوس کردن این روندهای تمویل ناکافی، رشد و تنوع گروه تمویل‌کنندگان حامی ابتکارات برابری جنسیتی، و اطمینان از این‌که رهبران زن و سازمان‌های زن – که برای صلح در مناطق بی‌ثبات کار می‌کنند – به تمویل پایدار دسترسی دارند، باید یک اولویت باشد.^۹

در سال ۲۰۱۹، سازمان همکاری و توسعه اقتصادی (OECD) به وجود نابرابری بین سازمان‌های غیردولتی محلی و بین‌المللی در دسترسی به وجوه مالی اذعان کرد. پل اوکومو، رئیس دبیرخانه «پلتفرم آفریقا برای حاکمیت، تجارت مسئولانه، و قرارداد اجتماعی»، می‌نویسد که نهادهای جامعه مدنی ۲۰.۱٪ از تمویل اختصاص‌یافته برای انکشاف و حمایت بشردوستانه در کشورهای خود را دریافت می‌کنند. ۹۷.۹٪ باقیمانده به سازمان‌های غیردولتی بین‌المللی (INGO) می‌رسد که آن‌ها هم ۸۷٪ این وجوه مالی را برای اجرا و کسب نتایج قراردادهای فرعی به نهادهای جامعه مدنی محلی می‌دهند.^{۱۰}

گزارش ابتکار حفاظت محلی تا جهانی^{۱۱} در سال ۲۰۱۶، با برجسته‌کردن این چالش‌ها، توجه ویژه‌ای را به اوضاع سوریه معطوف می‌کند و اشاره می‌کند که: «گرچه فعالان حقوق بشر سوریه هدف ارسال ۷۵٪ کمک‌های بشردوستانه در سال ۲۰۱۴ بودند، ولی فقط ۰.۳٪ از کمک نقدی مستقیم و ۹.۳٪ از کمک نقدی غیرمستقیم موجود برای پاسخ به نیاز کلی سوریه را دریافت کردند».^{۱۲}

در این گزارش همچنین تاثیر این اختلاف آمار بر توانمندی نهادهای جامعه مدنی در تامین وظایف و هزینه‌های اساسی، به تفصیل بیان شده است:

معلوم شد احتمال این‌که فعالان حقوق بشر سوری هزینه‌های عمومی خود را دریافت کنند، بسیار کم است. آن‌ها اغلب نمی‌توانستند هزینه‌های کامل فعالیت‌های بشردوستانه‌ای را که به نیابت از تمویل‌کنندگان و به اصطلاح شرکای خود انجام می‌دادند، تامین کنند. مقدار متعارف ۷٪ هزینه عمومی برای نهادهای غیردولتی سوری، که برای بازیگران بین‌المللی معمول است، فقط در چند مورد میسر شد، مثل «صندوق جمعی بشردوستانه» که از سوی دفتر سازمان ملل متحد برای هماهنگی امور بشردوستانه مدیریت می‌شد. گزارش شده که اختلاف شدید معاشات بین نهادهای سازمان ملل، سازمان‌های غیردولتی بین‌المللی و بازیگران حقوق بشر سوری منجر به تضعیف توانمندی‌های سازمان‌های غیردولتی سوری شده، چون کارکنان ورزیده این سازمان‌ها کارشان را ترک می‌کنند تا در مشاغل پردرآمدتر در سازمان‌های بین‌المللی مشغول به کار شوند.^{۱۳}

وقتی از تمویل‌کنندگان دولتی و خیریه درباره این دو دهه گذشته و تخصیص منابع ناکافی به نهادهای زنان صلح‌ساز محلی سوال شد، آن‌ها سه پرسش یا نگرانی را مطرح کردند:

۱) چه شواهی وجود دارد که کارایی، کمک، و تاثیر زنان را بر صلح‌سازی اثبات کند؟

۲) تمویل‌کنندگان چگونه می‌توانند دریافت‌کنندگان محلی را شناسایی کنند و «ریسک» مربوط به تخصیص وجوه مالی به کنشگران «ناشناس» را در شرایط دشوار مدیریت کنند؟

۳) تمویل‌کنندگان چگونه می‌توانند چندین موافقت‌نامه گرت با وجوه مالی نسبتاً کوچک را با توجه به نظارت اداری موردنیاز، مدیریت کنند؟

با گذشت سال‌ها، حامیان «زنان، صلح و امنیت» این پرسش‌ها را پاسخ دادند، پیش‌فرض‌ها را روشن کردند، و شواهد متعددی برای رد این ادعاها ارائه

۸ راس، «زنان صلح‌ساز به کمبود مزمن تمویل دچارند».

۹ شورای امنیت سازمان ملل، گزارش دبیرکل، 946, 29/S/2020.

۱۰ پل اوکومو، «چگونه سازمان‌های غیردولتی در کشورهای ثروتمند، هم‌تایان خود را در کشورهای فقیر کنترل می‌کنند... و چرا نمی‌خواهند این مشکل را برطرف کنند»، اینتر پرس سرویس، ۱۲ جولای، ۲۰۱۹:

<http://www.ipsnews.net/2019/07/ngos-rich-countries-control-counterparts-poor-countries-refuse-resolve>

11 Local to Global Protection Initiative report (2016)

۱۲ «تمویل بازیگران خیریه در سوریه: بین قرارداد فرعی و شراکت»، محافظت محلی تا جهانی، تاریخ دسترسی: ۴ فوریه، ۲۰۲۰:

<https://www.local2global.info/research/the-humanitarian-economy/funding-syria>

۱۳ کریستن الس، خلود منصور، و نیلس کارستسن، محافظت محلی تا جهانی (L2GP)، ۳ می ۲۰۱۶:

https://www.local2global.info/wp-content/uploads/L2GP_funding_Syria_May_2016.pdf

۱۴ رولا المصری، «کووید-۱۹ و عدالت جنسیتی: فمینیست‌ها در خاورمیانه و شمال آفریقا جلوی شکست ساختار جهانی را می‌گیرند»، اتحادیه بین‌المللی زنان برای عدالت و آزادی، ۱۵ جولای ۲۰۲۰:

https://www.wilpf.org/wp-content/uploads/2020/10/WILPF_COVID-19-MENA-Consultation_Web.pdf

نمودند. ازین گذشته، ظهور همه‌گیری کرونا ضرورت و سودمندی نهادهای زنان صلح‌ساز محلی را آشکار کرد. با قرنطینه جهانی در مارچ ۲۰۲۰، آژانس‌های بین‌المللی کمک‌رسانی و انکشافی، حضور محلی خود را کم کردند و کشورها سهم مالی خود را در کمک‌های انکشافی خارجی (ODA) کاهش دادند تا بر مشکلات داخلی خود متمرکز شوند.

بسیاری از اولین گروه کنش‌گران در مناطق بی‌ثبات و جنگ‌زده، معمولاً نهادهای زنان صلح‌ساز هستند که با حساسیت به موضوع جنسیت و منازعه به این بحران‌ها وارد می‌شوند. در این فرایند نهادهای زنان صلح‌ساز از طریق شبکه‌های گسترده خود و جذب اعتماد محلی موجود در درون اجتماعات خود، به موقع تجهیزات حفاظتی شخصی (PPE) را دریافت می‌کنند و این امر آن‌ها را قادر می‌سازد که در کار آگاهی‌رسانی و تدابیر حمایتی به‌شکلی ایمن مشارکت کنند. جایی که نه آب بود و نه صابون، زنان صابون تولید می‌کردند و تجهیزات آبرسانی را ترمیم می‌نمودند. مثلاً وقتی یمن دچار سیل شد، بازهم نهادهای محلی بودند که دست کمک دراز کردند. تلاش‌های آن‌ها در رسانه‌های خبری ملی و بین‌المللی هر هفته مستند و گزارش می‌شد.^{۱۵} این زنان و موسسات آن‌ها، با غلبه بر مشکلات بزرگ، به معضل بی‌اعتمادی عمومی نسبت به پیام‌رسانی حکومتی (که پلتفرم‌هایی برای حمایت از خشونت داخلی ایجاد می‌کنند) می‌پردازند، ظهور مجدد نیروهای افراطی خشونت‌آمیز را برجسته می‌کنند، و خواستار آتش‌بس می‌شوند.

همین پدیده پس از پیامدهای فوری فاجعات دیگر هم ظاهر می‌شود. در یکی از نمونه‌های بارز اخیر، در پی انفجار بیروت در اگست ۲۰۲۰، در حالی که سازمان‌های بین‌المللی تلاش می‌کردند برای بیروت کمک‌های مالی خیریه جمع‌آوری کنند، موسسات محلی بسیج شدند تا با نگرانی‌های روزانه مقابله کنند. بسیاری از این موسسات به رهبری زنان لبنانی و اعضای جنبش زنان با سرعت عمل خود موفق به تاثیرگذاری عمیق شدند. نهادهای زنان صلح‌ساز، اولین و آخرین امدادگران هستند چون محل کارشان همزمان خانه آن‌ها هم هست. آن‌ها هیچ استراتژی خروجی ندارند.

وقایع سال ۲۰۲۰ نشان داد که نهادهای زنان صلح‌ساز چگونه در برابر بحران‌ها حاضر، فعال و آماده واکنش هستند، و از منابع محدود به‌نحوی موثر استفاده می‌کنند تا با چالش‌های متعدد در مناطق بی‌ثبات مقابله کنند. با این حال، نظام بین‌الملل هنوز نهادهای زنان محلی را عمدتاً به حاشیه می‌راند. چه کار متفاوتی می‌توان برای حل این معضل انجام داد؟ چگونه می‌توان به نگرانی‌های جامعه تمویل‌کنندگان رسیدگی کرد تا جریانی موثر از منابع به سوی آن‌هایی که در خطوط مقدم بحران‌ها حضور دارند، روانه شود؟ این جزوه درباره همین موضوعات بحث، و شکاف‌های میان پالیسی و عمل را برجسته می‌کند، و درعین حال به پیشفرض‌های بنیادین تمویل‌کنندگان و نهادهای زنان صلح‌ساز می‌پردازد. این گزارش، راهنمایی عملی برای مقابله با موانع، کاهش آسیب‌ها، و بهبود شیوه‌های تمویل برای حمایت بهتر از زنان صلح‌ساز و تلاش‌ها برای ایجاد امنیت ارائه می‌کند.

«اعتمادی که مردم به ما دارند، به ما کمک می‌کند تا امدادگر باشیم، و زنانی که ما با آن‌ها کار می‌کنیم، نه تنها در تامین نیازهای اساسی مردم، که همچنین در انتشار مقررات صحی با استفاده از تلفون‌های موبایل خود و همچنین دوختن [و توزیع] ماسک‌ها ابتکار عمل را در دست گرفته‌اند.»

— ویساکا دارماداسا، انجمن زنان متأثر از جنگ، سریلانکا

۱۵ رجوع کنید به جکی آرامیان، «چگونه برنامه «غذا برای بشریت» جریان حیاتی یمن در بجهت جنگ و همه‌گیری کرونا است»، مجله فوربس، ۲۶ مه، ۲۰۲۰:

<https://www.forbes.com/sites/jackieabramian/2020/05/26/how-food4humanity-is-yemens-lifeline-amidst-war-and-covid-19-pandemic/?sh=73d17cbe251d>

و «امدادگران یمن، زنان صلح‌ساز هستند»، مجله فوربس، ۲۸ مه، ۲۰۲۰:

<https://www.forbes.com/sites/jackieabramian/2020/05/28/yemens-first-responders-are-women-peace-builders/?sh=279c2777592b>

هدف و متدولوژی

مباحث و توصیه‌های ارائه‌شده محصول بیش از دو سال تحقیق دست‌اول از بافت‌های محلی تا بین‌المللی است. برای درک موانع تمویل کار «زنان، صلح و امنیت»، هم از دیدگاه نهادهای زنان صلح‌ساز محلی و هم تمویل‌کنندگان، مشورت‌هایی انجام شد. ضمناً آیکن از سال ۲۰۱۵، صندوق صلح نوآورانه (Innovation Peace Fund - IPF) را مدیریت کرده که اولین صندوق مستقل با چندین تمویل‌کننده و فقط مخصوص حمایت از صلح‌سازی زنان و امر «پیشگیری/مقابله با افراط‌گرایی خشونت‌آمیز» (Preventing and countering violent extremism) یا اختصاراً P/CVE در سطوح ملی و بین‌المللی است. این تجارب توسعه مدل‌های گزینش و ایجاد روابط، و نیز مشارکت ما در مباحث رسمی و غیررسمی متعدد در باب تمویل کار «زنان، صلح و امنیت»، الهام‌بخش این تحلیل بوده است. با تکامل گفتمان برابری جنسیتی و سیاست خارجی فمینیستی، ما مکانیسم‌های موجود تمویل و سرمایه‌گذاری خیریه که جنبش‌ها و نهادهای جامعه مدنی زنان را در اولویت قرار می‌دهند، ترسیم کرده‌ایم.

در فبروری ۲۰۱۹، آیکن با همکاری وزارت خارجه بریتانیا، برای شناسایی موانع تمویل کار «زنان، صلح و امنیت»، یک کارگاه «تبادل راه‌حل‌های جهانی» با مشارکت چندین ذینفع برگزار کرد. شرکت‌کنندگان شامل نمایندگان نهادهای جامعه مدنی، دولت‌های تمویل‌کننده، سازمان‌های بین‌المللی، نهادهای تمویل خصوصی، و صلح‌سازانی از بیش از ۱۵ کشور بودند. در ادامه این گفتمان، یک رشته مشورت‌ها با صلح‌سازان محلی، تمویل‌کنندگان دو جانبه، و سازمان‌های چندجانبه صورت گرفت تا مسائل و توصیه‌هایی که در جریان کارگاه بیان شد، عمیق‌تر کاوش شود. سند حاضر یافته‌های این روندها را منعکس می‌کند. بخش اول خلاصه‌ای از نگرانی‌ها و موانع موجود بر سر راه نهادهای زنان صلح‌ساز را تشریح می‌کند و شامل بحث درباره نحوه رسیدگی به آن‌هاست. در بخش دوم، رهنمود عملیاتی برای بهبود ارائه مساعدت مالی به نهادهای زنان صلح‌ساز ارائه شده است.

برای رسیدن به صلح پایدار، زنان باید حضور داشته باشند تا اطلاع‌رسانی کنند و بر گفت‌وگوهای مربوط تأثیر بگذارند. اعتبار آن‌ها در این فضاها وابسته به دسترسی و اعتماد به آن‌ها در صحنه عمل است، که با نسبت دسترسی‌شان به منابع ممکن است تسهیل یا با مانع روبرو شود. جامعه بین‌المللی هر روز بیشتر به این درک می‌رسد که تمویل نهادهای زنان صلح‌ساز امری ضروری و ابزاری موثر برای پیشبرد صلح پایدار است. هدایت منابع به سمت نهادهای جامعه مدنی، خصوصاً نهادهایی که تحت رهبری زنان هستند، مستلزم تغییراتی در پالیسی‌ها و پروسه‌های سازمانی است. در این بخش، سه مانع از اصلی‌ترین موانع رسیدن منابع به نهادهای زنان صلح‌ساز معرفی می‌شود: فقدان شواهد، ریسک‌های مالی، موانع اداری.

الف) مخمصه شواهد

حتی پیش از تصویب قطعنامه ۱۳۲۵ شورای امنیت سازمان ملل، اهمیت برجسته شدن کمک‌های زنان به صلح‌سازی و امنیت، برای کارورزان جامعه مدنی که حامی این قطعنامه بودند، آشکار بود. در جریان تصویب این قطعنامه و بعد از آن، صندوق توسعه سازمان ملل برای زنان (یونیفم) و نهادهای جامعه مدنی در این مستندسازی و تحلیل شرکت داشتند. طی سال‌های بعد، حجم تحلیل و تحقیق کمی و کیفی شدیداً افزایش یافت. با وجود هر دو نوع تحلیل و تحقیق و حجم بالای رهنمودهای سیاست‌گذاری، قطعنامه‌ها، و پلان‌های ملی اقدام بر مبنای «زنان، صلح و امنیت»، برخی آژانس‌های انکشافی و سیاست‌گذاران خارجی هنوز مدعی‌اند که شواهد کافی برای اثبات تأثیرگذاری نهادهای جامعه مدنی تحت رهبری زنان و مشارکت مفید زنان خصوصاً بر مذاکرات صلح، وجود ندارد. این یک مخمصه متناقض است: ناآگاهی و سوءظن در میان تکنوکرات‌های نهادهای دولتی نسبت به کارکرد «پیشگیری/مقابله با افراط‌گرایی خشونت‌آمیز» باعث شده تا منابع مالی محدودی به موسسات تحت رهبری زنان، و منابع حتی کمتری برای مستندسازی موثر و انتشار تأثیر کار آن‌ها، تخصیص یابد. بدون نشر این معلومات، مشکل است بتوان برداشت‌ها و روش‌های قدیمی تمویل را تغییر داد. این برداشت‌ها و انفعالی که ایجاد می‌کند، ناشی از چهار عامل به هم مرتبط و دیرینه است که در ذیل به آن‌ها اشاره شده است.

۱) ماهیت جدید و میان‌رشته‌ای تحقیقات و مطالعات «زنان، صلح و امنیت»

جامعه «زنان، صلح و امنیت» و کار آن، به‌رغم گذشت بیست سال از تاسیس، در مقایسه با حوزه‌های حقوق بشر، امنیت و انکشاف بین‌الملل، نسبتاً جدید است. همچنین، این حوزه ماهیتاً میان‌رشته‌ای و میان‌بخشی است، برای همین در جهان رشته‌های علمی سنتی و مجزا از هم، هنوز جایگاه طبیعی خود را نیافته است. علاوه بر این، از آنجایی که حوزه «زنان، صلح و امنیت» از سکتور غیردولتی ظهور کرده و در کشورهای انکشاف‌نیافته (موسوم به جنوب جهان) خصوصاً مناطق بی‌ثبات و جنگ‌زده، ریشه‌های قوی‌تری دارد، بخش عمده کارهای انجام‌شده و شواهد مستند در فضاهای سیاست‌گذاری و عملکردی طی دو دهه گذشته، محصول نهادهای غیردولتی تحت رهبری زنان و فمینیستی بوده است. این تحقیقات عمدتاً از جریان اصلی مطالعات انکشاف، مناقشه، و امنیت کنار گذاشته شده‌اند، چون:

- تحقیق و مطالعه بیرون از قلمروی آکادمی، «ادبیات خاکستری» به حساب می‌آید و ارزشمند محسوب نمی‌شود. از این گذشته، به مطالعات مردم‌شناسی که معلومات کیفی پرباری تولید می‌کند، کمتر از مطالعات کمی و آماری اهمیت داده می‌شود — با وجود چالش‌ها و معضلات که برای گردآوری معلومات دقیق از مناطق درگیری وجود دارد؛
- دانش تولیدشده در کشورهای انکشاف‌نیافته هنوز ناقص است؛
- مطالعات فمینیستی یا جنسیت‌محور کماکان منزوی است و اغلب به بهانه این که تبلیغی است، بی‌ارزش جلوه داده می‌شود؛ و
- تحقیق در مورد کمک جنبش‌ها و نهادهای صلح‌ساز تحت رهبری زنان با کمبود تمویل مواجه است.

۲) ابزارهای ناکافی برای سنجش میزان تأثیر صلح‌سازی

تقاضای شواهد برای بررسی میزان تأثیرگذاری تقاضایی مشروع است، خصوصاً وقتی بحث مصرف پول از بودجه عمومی دولت مطرح است. اما چارچوب‌هایی که برای بررسی نتایج استفاده می‌شود، هنوز اغلب متمایل به شیوه کار پروگرام‌های انکشاف اجتماعی و اقتصادی است و در نتیجه نمی‌تواند ماهیت و واقعیت کار صلح‌سازی را نشان دهد. حوزه صلح‌سازی، شدیداً وابسته به برقراری روابط و مشارکت فردی برای ایجاد تحول در نگرش‌ها و مفکوره‌هاست. نقطه اساسی این کار ایجاد اعتماد است. اعتمادسازی بین فرهنگ‌ها یا درون جوامع روندیست پیچیده و مستلزم آن است که مردم نگرش‌ها و روابط خود را در قبال دیگران عمیق کنند. این کار اگر به خوبی انجام شود، شیوه‌ای تحول‌آفرین است.

اما سنجش اعتمادسازی و تغییر نگرش‌ها امری پیچیده است و باتوجه به ماهیت حساس کار صلح‌سازی، استفاده از یک رویکرد تخنیکی برای تعیین کمیت و اندازه‌گیری کیفیت رابطه، می‌تواند برای آن مضر باشد. (رجوع کنید به رهنمود عملیاتی ۴.۳)

۳) انفعال سازمانی درون بخش‌های دیپلماتیک، انکشافی، و امنیتی

به‌رغم ده قطعنامه سازمان ملل و ۸۶ پلان‌های ملی اقدام،^{۱۶} مقامات در موسسات دولتی و بین‌المللی هنوز از نقش زنان در صلح‌سازی محلی درک کافی ندارند. اغلب کارکنان وزارتخانه‌های خارجه یا نهادهای انکشاف که با «اجندای زنان، صلح و امنیت» آشنا نیستند، اشاره‌هایی کلی درباره «برابری جنسیتی» می‌کنند و بر چارچوب‌های نظری و مرسوم تکیه می‌کنند، و نه این‌که بر مبنای تجارب واقعی زنان، خصوصاً زنان صلح‌ساز در مناطق جنگی، سیاست‌گذاری کنند. بدون الزام به دانش مرتبط، یا نبود عواقب برای بی‌توجهی به شمول و جنسیت، کارکنان این نهادهای بین‌المللی ممکن است کار زنان صلح‌ساز را نادیده بگیرند. (رجوع کنید به رهنمود عملیاتی ۱.۳)

نسبت به تجارب زنان و عاملیت آن‌ها در پیشگیری و مقابله با افراط‌گرایی خشونت‌آمیز، درک ناقصی وجود دارد و پیش‌فرض‌های غلط، واقعیت‌ها را برمی‌سازد. بسیاری در حوزه امنیت، انکشاف، و دیپلماسی هنوز از نقش محوری جنسیت در ایدئولوژی جنبش‌های خشونت‌آمیز افراطی — و در نتیجه، از تاثیر پروگرام‌های «پیشگیری و مقابله با افراط‌گرایی خشونت‌آمیز» — درک محدودی دارند. پیچیدگی تجارب زنان در رابطه با جنبش‌های تندرو خشونت‌گرا، و این‌که چگونه برخی قربانی و/یا عامل خشونت می‌شوند درحالی‌که دیگران ممکن است رهبری مقابله با افراط‌گرایی خشونت‌آمیز را به عهده بگیرند، کمتر درک شده است. بازیگران بین‌المللی اغلب عاملیت نهادهای زنان صلح‌ساز را نادیده می‌گیرند. رهبری آن‌ها در این عرصه با این فرض که تلاش‌هایشان برای «پیشگیری/مقابله با افراط‌گرایی خشونت‌آمیز»، فعالیت‌های تمویل‌محور است و در نتیجه، آلت دست بازیگران خارجی هستند، بیش از پیش تضعیف می‌شود.^{۱۷} (رجوع کنید به رهنمود عملیاتی ۱.۶)

روندهای صلح و تلاش‌ها برای «پیشگیری/مقابله با افراط‌گرایی خشونت‌آمیز» عمدتاً تحت سلطه بخش‌های سیاسی و امنیتی است که در بهترین حالت، آگاهی اندکی از «اجندای زنان، صلح و امنیت» و مطالب علمی مرتبط دارند. برای همین نسبت به روندهای تحول‌بخش برای ایجاد نمایندگی گسترده‌تر، خصوصاً مشارکت زنان صلح‌ساز و رهبران درون ساختارهای جامعه مدنی، محافظه‌کاری و تردید وجود دارد. بدون تمایل و درک نحوه تغییر شیوه‌های عمل یا دلیل لزوم آن‌ها، مشکل بتوان این وضع را تغییر داد و معیارهای عملی جدید، و پروسه‌های عملیاتی استاندارد وضع کرد، و تعیین اولویت کرد. در نتیجه، کارکردهای فرعی، بی‌تفاوتی، و فراموشی سازمانی غالب می‌شود، و رویکردهای سنتی، هرچند منسوخ، کماکان تداوم پیدا می‌کنند. به عبارت دیگر، مسئله فقدان شواهد نیست؛ مسئله این است که شواهد موجود، به قدر کافی به درون نهادها راه پیدا نمی‌کند که مفکوره‌ها، برداشت‌ها و روش‌های قدیمی را تغییر دهد.

«آیکن برای ما، به‌عنوان اعضای جامعه، امکان پلان‌گذاری را فراهم کرد. و در واقع، این تفاوت مهم درمقایسه با بقیه سازمان‌هاست، که با پروژه‌های حاضر و آماده می‌آیند و با ما مثل قراردادکننده برخورد می‌کنند. این مساعدت ماله مثل شراکت است.»

— عبدالعزیز سلیم، التحریر، عراق

۱۶ «درباره زنان، صلح و امنیت در شورای امنیت»، زنان صلح (PeaceWomen)، تاریخ دسترسی: ۱۰ نوامبر، ۲۰۲۰:

<https://www.peacewomen.org/security-council/WPS-in-SC-Council>

۱۷ صنم نراقی آندرلینی، دارنده نشان افتخار عالی سلطنت بریتانیا، «مخالفت با بینش سنتی، تحول شیوه‌های جاری: دیدگاه جنسیتی نسبت به پیشگیری از افراط‌گرایی خشونت‌آمیز»، در بناتریس آستین و هانس کیسمان (ویراستاران)، «رویکردهای تحول‌آفرین درقبال افراط‌گرایی خشونت‌آمیز»، مجموعه کنفرانس راهنمای برگوف، شماره ۱۳، ۲۰۱۸:

https://icanpeacework.org/wp-content/uploads/2018/05/dialogue13_violentextremism_naraghi_anderlini_com.pdf

۴) انکار این واقعیت که وضعیت موجود در ایجاد صلح پایدار ناکام بوده است

نکته غریب مسئله در این جاست: احتمالاً مانعی که بیش از دیگر موانع نادیده گرفته شده این است که ۵۰ درصد روندهای موجود صلح زنان را مشارکت نمی‌دهند و ناکام می‌شوند.^{۱۸} صرف این واقعیت که روندهای صلح مستعد شکست هستند، باید سندی کافی برای ضرورت به تجدیدنظر در طرح و رویکرد این روندها باشد. با این حال و با وجود این آگاهی، یک تحلیل روند روی ۱۵۰۰ موافقت‌نامه صلح/سیاسی که بین سال‌های ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۶ حاصل شد، نشان می‌دهد که فقط ۲۵ مورد از آن‌ها درباره نقش مشارکت زنان در مرحله اجرا بحث کرده‌اند.^{۱۹} شواهد فراوانی مؤید این است که مشارکت گروه‌های جامعه مدنی در یک توافق صلح باعث می‌شود حداقل ۵۴٪ احتمال شکست کمتری داشته باشد،^{۲۰} و وقتی زنان در روندهای صلح شرکت می‌کنند، ۳۵٪ بیشتر احتمال دارد که توافقی حاصله حداقل ۱۵ سال دوام بیاورد،^{۲۱} اما طرف‌های درگیری در مذاکرات همواره از پذیرش و استفاده از این شواهد برای تغییر رویکردشان خودداری می‌کنند. برعکس، آن‌ها تشکیلات دیپلماتیک و میانجی‌گری بین‌المللی سنتی را انتخاب می‌کنند که توافقات را در جهت شکست شکل می‌دهد.

این واقعیت که ۵.۶ تریلیون دالری که از سال ۲۰۰۲ برای «جنگ با تروریسم» خرج شده است (و این رقم در حال افزایش است)، منجر به گسترش افراط‌گرایی خشونت‌آمیز در سطح جهان شده،^{۲۲} باید دلیلی کافی برای تجدیدنظر در طرح‌ها و رویکردها به مقابله با تدریجی باشد. اما این منطق نتوانسته انفعالی معمول در شیوه‌های تمویل موسسات دولتی یا بین‌المللی را از بین ببرد. این وضع، چرخه منفی منحصر به خود را ایجاد می‌کند که به موجب آن، در نتیجه - به اصطلاح - نبود شواهد، نظام‌های تمویل و شکل پروسه‌ها اصلاح نمی‌شود تا نهادهای محلی را هم شامل شود و از آن‌ها حمایت کند. در نتیجه، حمایت مالی و سیاسی برای نهادهای محلی - خصوصاً نهادهای زنان صلح‌ساز - در اولویت قرار نمی‌گیرد. با این منابع محدود، نهادهای زنان صلح‌ساز قادر به گسترش حیطه کار خود نیستند. این منجر به شکاف در مستندسازی، و ناتوانی در انتشار شواهد تأثیرگذاری آن‌ها می‌شود. و وقتی فرصت‌هایی پیش می‌آید که بتوانند به‌نحو صحیح تأثیرگذاری خود را نشان دهند، به مراکز قدرت دسترسی ندارند چون رابطه شخصی با تمویل‌کنندگان وجود ندارد.

ب) میل اندک برای ریسک

تمویل‌کنندگان اغلب ادعا می‌کنند که «میل ریسک» سیاسی اندک در داخل، مانعی اساسی سر راه تمویل نهادهای محلی در مناطق بی‌ثبات و جنگ‌زده است. یعنی تلویحاً فرض می‌شود که این‌گونه نهادهای محلی، بنگاه‌های «مخاطره‌آمیز» هستند. وقتی پرسیده می‌شود، ریسک چگونه تعریف می‌شود، سه فرضیه ظاهر می‌شود. تمویل‌کنندگان فرض می‌کنند که نهادهای جامعه مدنی:

- صلاحیت، تخصص، و توان تقبل کار را ندارند؛
- سیستم‌های نظارت مالی ضعیفی دارند و ممکن است مستعد سوءمدیریت و جوه مالی و فساد بالقوه باشند؛ و/یا
- واری آن‌ها ممکن است مشکل باشد، برای همین ممکن است وجوه مالی سهواً به تروریسم کمک کند یا برای آن هزینه شود. اشتباه بودن هرکدام از این پیش‌فرض‌ها، وقتی به‌طور کامل و با احتساب شواهد تجربی بررسی شود، به آسانی ثابت می‌شود.

۱) متخصصان واقعی چه کسانی هستند؟

همان‌طور که همه‌گیری کرونا نشان داد، وقتی بحران بروز می‌کند، کنشگران محلی اولین و موثرترین امدادگران هستند. عمق دسترسی و شناخت محلی آن‌ها، و نیز تعهدشان به اجتماعی که متعلق به آن هستند، آن‌ها را برای واکنش و مقابله با چالش‌هایی که بروز می‌کند، در جایگاهی منحصر به فرد قرار می‌دهد. صلح‌سازان محلی، به‌ویژه در محیط‌هایی که مقامات حکومتی ممکن است کمتر مورد اعتماد عموم باشند، روابط اعتمادآمیزی برقرار کرده‌اند و گفتگوکنندگان اصلی برای رفع اختلافات هستند. ازین گذشته، مسائل بنیادی که فعالیت صلح‌سازان سعی در رفع آن‌ها دارد، در ترکیبی پیچیده از عوامل تاریخی، سیاسی،

۱۸ «فکت‌ها و ارقام: زنان، صلح و امنیت»، نهاد زنان سازمان ملل، ۲۰۲۰:

<https://www.unwomen.org/en/what-we-do/peace-and-security/facts-and-figures>

۱۹ سی. بل و کی. مک‌نیکول، «اجرای مفاد جنسیتی در موافقت‌نامه‌های صلح: مرور پایگاه داده PA-X» (گزارش قریب‌الانتشار).

۲۰ «ابزار صلح برتر - انگلیسی»، شبکه بین‌المللی اقدام جامعه مدنی (آیکن)، ۱۳ مارچ، ۲۰۱۸:

<https://icanpeacework.org/2016/05/16/better-peacetool>.

اغلب رقم ۶۴٪ ذکر شده است. برای اطلاعات بیشتر، رجوع کنید به: دزیره نیلسون، «تثبیت صلح: بازیگران جامعه مدنی در معاهدات صلح و صلح پایدار»، تعاملات بین‌المللی ۳۸، ش. ۲ (۲۰۱۲): ۲۴۳-۲۶۶. DOI: 10.1080/03050629.2012.659139

۲۱ ماری اورابلی، آندرناس اوسالوان، و تانیا پافنهولز، «تصویر تازه صلح‌آفرینی: نقش زنان در روندهای صلح»، نیویورک: انستیتو صلح بین‌المللی، جون ۲۰۱۵.

۲۲ اریک دبلیو گوپنر، «سنجش اثربخشی جنگ آمریکا علیه ترور»، پارامترز ۴۶، ش. ۱ (۲۰۱۶): ۱۰۷-۱۲۰.

جنسیتی و دیگر عوامل اجتماعی-فرهنگی و اقتصادی ریشه دارد. در عین حال، همان طور که آفت افراط‌گرایی خشونت‌آمیز نشان داده، واقعیت صحنه ممکن است سریعاً تغییر کند. گروه‌های افراطی خشونت‌آمیز، تاکتیک‌ها و استراتژی‌های خود را به سرعت با تغییرات انطباق می‌دهند تا از گرفتار شدن به دست تشکیلات امنیتی حکومتی اجتناب، و از فرصت‌های تازه برای سربازگیری و آموزش افراط‌گرایی سوء استفاده کنند. مقابله با این ترکیب مشکلات تاریخی که با تحولات معاصر در هم آمیخته، مستلزم شناخت عمیق از بافت‌های محلی است (رجوع کنید به رهنمود عملیاتی ۱.۲). حساسیت به تغییرات و نشانه‌های ظریف، دانش و دسترسی به صاحبان نامرئی قدرت، و مکانیسم‌های حل منازعه که بر پایه روندهای رسمی و غیررسمی سنتی قرار دارند، امری حیاتی در ایجاد راه‌حل‌های پایدار است. (رجوع کنید به رهنمود عملیاتی ۱.۴)

نهادهای زنان صلح‌ساز غالباً این تخصص را دارند، اما از دسترسی ارتباطی به رسانه‌ها و مجامع بین‌المللی — که آژانس‌های چندجانبه یا بین‌المللی ممکن است داشته باشند — برخوردار نیستند. این خلاء ارتباطی باعث می‌شود که تلاش و چشم‌انداز آن‌ها به ندرت به رسمیت شناخته شود. حیات میرشاد از سازمان غیردولتی «جمعیت دموکراتیک زنان لبنان»^{۲۳} به گاردین توضیح می‌دهد که چگونه نهادهای بین‌المللی، با به حاشیه راندن بازیگران محلی، خصوصاً سازمان‌های زنان، از این عدم توازن و نابرابری ذاتی سود می‌برند:

به زبان ساده، در هر بحرانی، موسسات محلی، مدت‌ها قبل از آن‌که نهادهای بشردوستانه از راه برسند، و مدت‌ها بعد از آن‌که آن‌ها بروند، همواره حضور دارند. اما در هر بحرانی، ما از تمویل و تصمیم‌گیری امور بشردوستانه محروم هستیم... برای دستیابی به موثرترین و همه‌شمول‌ترین و پایدارترین پاسخ ممکن، این وضع باید تغییر کند. نهادهای بین‌المللی که عمده و جوه تضمین شده را برای بیروت دریافت کردند، باید اطمینان حاصل کنند که این منابع بین گروه‌های محلی توزیع می‌شود. دست‌کم ۵۰٪ این پول باید به نهادهای فمینیست محلی داده شود تا نیازهای زنان و دختران با همه تنوع‌شان — که در مواقع بحران اغلب فراموش می‌شود — رفع شود.^{۲۴}

تجربه میرشاد را صلح‌سازان و سازمان‌های زنان در جاهای دیگر هم داشته‌اند. سازمان‌های بین‌المللی اغلب با پروگرام‌های از پیش طراحی شده‌ای از راه می‌رسند که ناپایدار، بی‌ارتباط با بافت محلی، یا غیرجنسیت‌محور هستند — برخلاف مداخلات موثر و تحول‌آفرین نهادهای زنان صلح‌ساز. آن‌ها از نهادهای زنان صلح‌ساز می‌خواهند که نقشه‌های‌شان را اجرا کنند، اما به توصیه نهادهای محلی — که نواقص و آسیب بالقوه پروگرام‌های طراحی شده خارجی را برای جامعه محلی و خودشان می‌فهمند — توجه نمی‌کنند. آن‌ها نهادهای جامعه مدنی را «تطبیق‌کنندگان» خطاب می‌کنند و آن‌ها را شرکای تخصصی مستقل به حساب نمی‌آورند. آنان نقش حیاتی این نهادها را بعد از مرحله اجرا درک نمی‌کنند، گرچه برای امور اجرایی و دسترسی به جامعه محلی به آن‌ها نیاز دارند. (رجوع کنید به راهنمای عملیاتی ۲.۱ و ۲.۲)

ازین گذشته به لطف حمایت جامعه «زنان، صلح و امنیت» طی بیش از دو دهه، بسیاری از دولت‌ها امروز تحلیل‌های جنسیتی و مشارکت یا شمول زنان را به‌عنوان شروط اعطای مساعدت‌های مالی بزرگ، الزامی کرده‌اند. این مسئله قراردادکنندگان را وادار می‌کند تا به الزامات متعهد بمانند. اما این الزامات کافی نیستند. اغلب نهادهای زنان صلح‌ساز در پروسه برآورد، طراحی، یا ارزیابی فعالیت‌ها شرکت داده نمی‌شوند. (رجوع کنید به رهنمود عملیاتی ۱.۲، ۲.۱، و ۴.۳)

«ماکار تحویل نمی‌دهیم، ما جامعه را متحول می‌کنیم.»

— عبیر حاج‌ابراهیم، مبادرون، سوریه

در عمل، نهادهای جامعه مدنی محلی، ستون فقرات بسیاری از پروگرام‌های بین‌المللی و «پیشگیری/مقابله با افراط‌گرایی خشونت‌آمیز» هستند که به دست سازمان‌های غیردولتی بین‌المللی یا سازمان‌های چندجانبه مدیریت می‌شوند، اما اعتباری را که شایسته آن هستند، دریافت نمی‌کنند و دسترسی مستقیم به تمویل‌کنندگان به ندرت به آن‌ها داده می‌شود. همچنین بین نهادهای بین‌المللی و محلی شفافیت مالی وجود ندارد (رجوع کنید به رهنمود عملیاتی ۱.۲ و ۲.۱). نهادهای محلی معمولاً حمایت هدفمند و پروژه‌محور دریافت می‌کنند، اما ندرتاً منابعی برای تقویت نهادهای خودشان به آن‌ها داده می‌شود (رجوع کنید به رهنمود عملیاتی ۳.۱ و ۳.۲). ازین گذشته، موسسات محلی اشاره کرده‌اند که گاهی سازمان‌های غیردولتی بین‌المللی و چندجانبه، مفاهیم و شیوه‌ها و محصولات را که در محل توسعه یافته‌اند، به نام خود مصادره می‌کنند، بدون آن‌که اعتبار آن را به کنشگران محلی بدهند (رجوع کنید به رهنمود

عملیاتی (۲.۲). علاوه بر این، مدام از نیاز به «توانمندسازی» صحبت می‌شود که این کار ذاتا مهارت‌ها و سهم‌گیری آنان را کم‌ارزش جلوه می‌دهد و تلویحا به معنای نیاز به نظارت سازمان‌های غیردولتی بین‌المللی یا نهادهای بین‌المللی است. وقتی این عناصر ترکیب می‌شوند، تمویل‌کنندگان بین‌المللی را دچار این پیشفرض اشتباه می‌کنند که نهادهای جامعه مدنی محلی فاقد صلاحیت اجرای مستقل پروگرام‌های صلح‌سازی و پیشگیری/مقابله با افراط‌گرایی خشونت‌آمیز هستند.

باتوجه به پیچیدگی‌های کار صلح‌سازی، نیاز به تنوع بازیگران، هم محلی و هم بین‌المللی، وجود دارد. همچنین به یک رویکرد منصفانه‌تر و مشارکتی‌تر، که براساس نقاط قوت نسبی هر دو طرف بنا شده باشد و درعین حال نهادهای محلی را به‌عنوان شرکای برابر و حیاتی حفظ و تقویت کند، ضرورت است و اگر تمویل‌کنندگان آن را الزامی کنند، امکان‌پذیر است. (رجوع کنید به رهنمود عملیاتی (۲.۱))

۲) آیا ریسک مالی یک پیش‌فرض است یا واقعیت؟

برای تمویل‌کنندگان دولتی و بین‌المللی، ترس از سوءمدیریت منابع مالی یا فساد دغدغه‌ای به‌جا است. اما این نگرانی، ناشی از سوءگیری شدید علیه نهادهای جامعه مدنی در مقایسه با آژانس‌های دولتی، نهادهای چندجانبه، و سازمان‌های غیردولتی بین‌المللی — که بخش اعظم منابع مالی از طریق آن‌ها مصرف می‌شود — است. فرض غالب این است که نهادهای بین‌المللی، کنترل و نظارت مالی بهتری بر منابع خواهند داشت، اما وقتی دولت‌ها خودشان تفتیش مالی را به‌عهده می‌گیرند، واقعیت‌ها وضعیت دیگری را آشکار می‌کند. یافته‌های جالب‌توجه در گزارش بازرسی عمومی آمریکا در بازسازی افغانستان — اختصارا «سیگار»^{۲۵} — در سال ۲۰۲۰، نمونه‌ای بارز از این مورد است:

در فاصله میان ۱ جنوری ۲۰۱۸ تا ۳۱ دسامبر ۲۰۱۹، «سیگار» در ۱۱۱ تفتیش مالی، بازرسی، و گزارش پروژه‌های ویژه خود، و در ۵۵ بازرسی مختومه، مجموعا نزدیک به ۱.۸ میلیارد دلار اتلاف، اختلاس، و سوءاستفاده شناسایی کرد. «سیگار» همچنین ۱.۶ میلیارد دلار دیگر را — که مربوط به اتلاف پول در وجوه تخصیص‌یافته به پروگرام‌های مبارزه با مواد مخدر بود و ما در گزارش قبلی مان شامل نکرده بودیم — در گزارش گنجانده است. همه این مبالغ بعلاوه ۱۵.۵ میلیارد دلار اتلاف، کلاهبرداری، و سوءاستفاده و تلاش‌های ناکام رویکرد کل-دولت که در جولای ۲۰۱۸ گزارش کردیم، مجموع مبلغ اتلاف، اختلاس، و سوءاستفاده را که «سیگار» شناسایی کرد، از ماه می ۲۰۰۹ تا ۳۱ دسامبر ۲۰۱۹، به تقریبا ۱۹ میلیارد دلار می‌رساند.^{۲۶}

این وضعیت آزردهنده است ولی افغانستان ۲۰۲۰ یک مورد استثنایی نیست. گزارش بازرسی کل آمریکا در امور بازسازی عراق — اختصارا سی‌گیر^{۲۷} — در سال ۲۰۱۲ یافته‌های مشابهی داشت. بین ۶ تا ۸ میلیارد دلار از پول مالیات‌دهندگان آمریکایی در نتیجه اتلاف، اختلاس و سوءاستفاده از دست رفت.^{۲۸} گرچه این گزارش‌ها به سال ۲۰۰۳ برمی‌گردد، اما مشکلات به‌قوت خود باقی است. آزرنده‌تر این‌که درس‌های آموخته‌شده از این بحران‌ها برای نظارت مالی صحیح به کار گرفته نشد. تضاد بین این سوءاستفاده‌های فاحش مالی و مقدر پولی که نهادهای زنان صلح‌ساز در مناطق جنگ‌زده، از جمله در افغانستان و عراق ضرورت دارند، غیرقابل فهم است.

راه‌های فراوانی وجود دارد که از طریق آن پالیسی‌ها و اولویت‌های خود تمویل‌کنندگان می‌تواند اتلاف و اختلاس و حتی بدتر، آسیب‌زدن به کنشگران محلی را تسریع کند. در برخی موارد، مهلت‌های سال مالی تمویل‌کنندگان، بازیگران بین‌المللی را تحت فشار می‌گذارد تا در بازه‌های زمانی کوتاه، مبالغ هنگفتی را توزیع کنند. (رجوع کنید به رهنمود عملیاتی (۴.۱، ۴.۵ و ۴.۷))

این مسئله می‌تواند بازیگران بین‌المللی را وادار کند که از منابع مالی اختصاص‌یافته برای پلان‌گذاری کشوری، هزینه‌هایی را بپردازند که با پروگرام موردنظر ارتباط سطحی دارد یا شاید اصلا بی‌ارتباط به آن باشد. جایی که سازمان‌های غیردولتی بین‌المللی پروگرام‌های محلی دارند، این وجوه مالی ممکن است به کارکنان بین‌المللی آن‌ها در داخل کشور تعلق گیرد، حتی با وجود آن‌که سازمان‌های محلی تطبیق‌کنندگان نهایی پروگرام‌ها هستند و می‌توانند کار را مقرون‌به‌صرفه و پایدارتر انجام دهند.

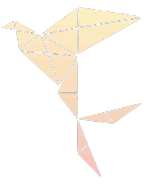
بسیاری از این مسائل راه‌حل‌های ساده‌ای دارند که با کاهش اتلاف هزینه، نیازمند منابع اضافی نیستند. مثلا صندوق صلح نوآورانه آیکن نشان می‌دهد که پرداخت اقساط کوچک اما منظم وجوه تمویل در فاصله‌های زمانی طولانی‌تر، می‌تواند تاثیر کار را افزایش دهد، حمایت ذینفعان محلی را جذب کند، و

25 US Special Inspector General for Afghanistan Reconstruction (SIGAR)

۲۶ جان اف سوپکو، «آخرین معلومات درباره میزان اتلاف، کلاهبرداری و سوءاستفاده که از طریق نظارت SIGAR بین ۱ جنوری ۲۰۱۸ تا ۳۱ دسامبر ۲۰۱۹ کشف شد»، اداره پروژه‌های ویژه، بازرسی کل آمریکا در امور بازسازی افغانستان، اکتبر ۲۰۲۰، ۵.

27 The Special Inspector General for Iraq Reconstruction (SIGIR)

۲۸ زاک تومبز و ارن مهتا، «یک مقام آمریکایی می‌گوید دولت ۶ تا ۸ میلیارد دلار در بازسازی عراق تلف کرده است»، مرکز راست‌کرداری عمومی، آخرین به‌روزرسانی ۱۹ می ۲۰۱۴

سازمان‌های محلی را تقویت کند.

همچنین قابل تأمل است که سازمان‌های محلی، خصوصاً نهادهای تحت رهبری زنان، شدیداً به اتهامات و برداشت‌های مربوط به سوءمدیریت حساس هستند. این‌گونه اتهامات می‌تواند اعتبار سازمانی آن‌ها را خدشه‌دار کند و گاهی منجر به شرمساری خانواده‌های آن‌ها شود و جان‌شان را به خطر بیندازد. بسیاری از نهادهای زنان صلح‌ساز زنان به دقت حسابات مالی خود را ثبت می‌کنند و به دنبال فرصت‌هایی برای افزایش توانمندی در بودجه و نظارت و ارزشیابی هستند. (رجوع کنید به رهنمود عملیاتی ۴.۲).

وقتی چنین فرصتی به آن‌ها داده شود، آن‌ها از تفتیش مالی بیرونی استقبال می‌کنند تا توانمندی‌های خود را اثبات کنند. زیر چتر صندوق صلح نوآورانه، آیکن همچنین سازمان‌های محلی بزرگ‌تری را حمایت کرده تا نهادهای نوپای محلی را پرورش دهد و به ایجاد توانمندی‌های مدیریتی آن‌ها کمک کند. این مدل از رشد چندمرحله‌ای، از سطح بین‌المللی تا محلی در کشورهای مختلف، روشی برای تضمین توزیع صحیح هزینه‌ها و مدیریت مخارج و جوه مالی و درعین حال ایجاد زیرساخت جامعه مدنی استوار است. (رجوع کنید به رهنمود عملیاتی ۱.۷ و ۱.۸)

۳) چه کسی در مبارزه با تروریسم ریسک می‌پذیرد؟

سرانجام، از سال ۲۰۰۱ و گسترش جنگ جهانی علیه ترور و اجندای ضدتروریسم، تمویل‌کنندگان نگران راه‌یابی بالقوه وجوه مالی به دست شبکه‌های تروریست هستند. اما این ترس و پیش‌فرض که سازمان‌های محلی ممکن است ناخواسته به چنین گروه‌هایی در بافت‌های محلی خودشان کمک کنند یا با آن‌ها همدستی کنند، عمیقاً اشتباه است. مسرت قدیم، یکی از موسسان صندوق دانش‌آموختگان پیمان در پاکستان و دریافت‌کننده گونت از آیکن می‌گوید، «چه کسی ریسک می‌کند؟ ما جان‌مان را در جوامع محلی به خطر می‌اندازیم تا جلوی تروریست‌ها را بگیریم».^{۲۹}

زنان صلح‌ساز در سراسر جهان احساسات مشابهی دارند. آن‌ها در بحبوحه خشونت و ترور، جان خودشان — و در بسیاری موارد جان خانواده‌هایشان — را به‌خاطر صلح به خطر می‌اندازند. آن‌ها برخلاف نمایندگان نهادهای دولتی یا چندجانبه، تیم حفاظتی یا هیچ‌گونه حمایتی ندارند (رجوع کنید به رهنمود عملیاتی ۲.۳). و برخلاف بازیگران بین‌المللی، استراتژی خروج ندارند. آن‌ها بیشتر اوقات ایدئولوژی، صاحبان منافع، و طرزاعمال‌های مرسوم ذینفعان قدرتمند را به چالش می‌کشند، زیرساخت‌های اجتماعی/سیاسی را بر هم می‌زنند و در این راه ریسک فوق‌العاده‌ای را در کار صلح‌سازی تقبل می‌کنند. اما به این کار ادامه می‌دهند، چون برای آن‌ها، خانواده‌هایشان و جوامع‌شان اهمیت وجودی دارد. اگر افراطیون پیروز شوند یا درگیری بالا بگیرد، آن‌ها در معرض خطر از دست‌دادن همه چیز هستند.

درعین حال، اجندهای مبارزه با تروریسم و «پیشگیری/مقابله با افراط‌گرایی خشونت‌آمیز» این چالش‌ها را تشدید کرده است.^{۳۰} از یک طرف، دولت‌ها محدودیت‌های شدیدتر از همیشه بر جامعه مدنی تحمیل می‌کنند. از سوی دیگر، نهادهای جامعه مدنی با محیط‌هایی که به طور فزاینده‌ای دوقطبی و نظامی‌اند، مواجه می‌شوند که فعالیت‌های آنان را به‌عنوان میانجی‌گفتگو به خطر می‌اندازد. طرف‌های درگیر از آن‌ها می‌خواهند که بگویند در کدام سمت قرار دارند، و یا به سادگی فرض می‌کنند که آن‌ها عوامل خارجی‌ها هستند. این تقسیم‌بندی سیاه و سفید خصوصاً برای نهادهای زنان صلح‌ساز خطرناک و مخرب است.^{۳۱} مثلاً در عراق سازمان‌های محلی مشارکت‌کننده در غیرفعال‌سازی شبه‌نظامیان پس از شکست داعش، به تباری با آمریکا و بریتانیا متهم شدند و این مسئله امنیت کارکنان‌شان را شدیداً به مخاطره انداخت. زنان صلح‌ساز اغلب مجرای اصلی برای تقبل کمک‌های ضروری هستند، چون گفتگوکنندگان مستقل و مورد اعتماد هستند. اما به‌خاطر مکانیسم‌های تمویل و پالیسی‌های موجود، اغلب به حاشیه رانده می‌شوند.

طرزاعمال‌ها و استراتژی‌های کمک تمویل‌کنندگان به محیط‌های بی‌ثبات و جنگ‌زده، نیازمند اصلاح فوری است. کنشگران محلی که تعهد خود را به رفع مشکلات حقوق بشر جوامع‌شان از طریق تلاش‌های بشردوستانه و صلح‌سازی اثبات کرده‌اند، باید در اولویت قرار گیرند و در کانون کمک‌های بین‌المللی قرار گیرند (رجوع کنید به رهنمود عملیاتی ۱.۱ و ۱.۲). هدف اساسی باید این باشد که این سازمان‌ها، و جامعه مدنی مستقل و سرزنده‌ای که بخشی از آن هستند، به‌عنوان یکی از ستون‌های اساسی حکومتمداری خوب، پیشگیری از مناقشه، و صلح‌سازی به رسمیت شناخته شوند. به این شکل، آن‌ها باید سهمی منصفانه‌تر از کمک‌های مالی اختصاص‌یافته به کشورهایشان دریافت کنند و به آن‌ها امکان داده شود تا سازمان‌های محلی قوی تاسیس کنند. (رجوع کنید به رهنمود عملیاتی ۲.۱)

۲۹ جامعه زنان برای رهبری امنیت (WASL)، خبرگیری تلفونی ماهانه، ۱۷ سپتامبر، ۲۰۲۰.

۳۰ ملیندا هولمز؛ صنم نراقی آندرلینی، دارنده نشان افتخار عالی سلطنت بریتانیا؛ و استیسی شامبر، «محافظت از زنان صلح‌ساز: خط مقدم صلح پایدار»، شبکه بین‌المللی اقدام جامعه مدنی (آیکن)، اکتبر ۲۰۲۰، ۱۴.

https://icanpeacework.org/wp-content/uploads/2020/10/ICAN_ProtectingWomenPeacebuilders_Brief.pdf

۳۱ ملیندا هولمز؛ صنم نراقی آندرلینی، دارنده نشان افتخار عالی سلطنت بریتانیا؛ و استیسی شامبر، «محافظت از زنان صلح‌ساز: رهنمود عملیاتی برای ایجاد و ارتقای محافظت از زنان صلح‌ساز»، شبکه بین‌المللی اقدام جامعه مدنی (آیکن)، اکتبر ۲۰۲۰.

https://icanpeacework.org/wp-content/uploads/2020/10/ICAN_ProtectingWomenPeacebuilders_Guidance.pdf

از طریق گام‌هایی که در رهنمود عملیاتی پیش‌رو به تفصیل بیان شده، انجام این اصلاحات، امکان‌پذیر، مقرون به صرفه، و عملی است. فقط نیازمند اراده سیاسی برای تغییر روال معمول است.

پ) موانع اداری

علاوه بر مسائل مدیریت مالی که در بالا ذکر شد، برای انتقال وجوه مالی به نهادهای زنان صلح‌ساز محلی، چالش‌های اداری مهمی وجود دارد. میان الزامات اداری برای پروگرام‌های سنتی انکشافی و الزامات برنامه‌ریزی برای صلح‌سازی، فاصله‌ای اساسی وجود دارد. فرم‌ها و الزامات مورد اول، برای اهداف مورد دوم مناسب نیستند. بسیاری از شرکای محلی، فاقد یک قاموس یا لغت‌نامه تخصصی برای تنظیم پروپوزال‌های پیچیده، دشوار، و سنگین و فرم‌های گزارشگری هستند (رجوع کنید به رهنمود عملیاتی ۴.۴). ضمناً اجرای الزامات گزارشگری مالی امری پیچیده است و بسیاری از نهادهای زنان صلح‌ساز فاقد توانمندی مدیریتی و حسابداری هستند که برای مدیریت گرت‌های بزرگ از طرف تمویل‌کنندگان لازم است. اقدامات گزارشگری مالی از سوی تمویل‌کنندگان همچنین می‌تواند برای کارکنان یک سازمان ریسک‌هایی را به همراه داشته باشد. مثلاً جمع‌آوری حتی کوچک‌ترین رسیده‌ها، مثلاً برای تاکسی یا سفرهای محلی، می‌تواند ریسک‌ها را برای صلح‌سازان بالا ببرد، چون بسیاری از آن‌ها از سوی طرف‌های درگیر تحت‌نظر هستند.^{۳۲} در جوامعی که بی‌اعتمادی عمومی، نامنی، و دوقطبی سیاسی حاکم است، حتی گردآوری اسناد تأییدکننده برای کارگاه‌های کوچک یا فعالیت‌های محلی می‌تواند از سوی بازیگران محلی و شبه‌نظامیان سوءتعبیر شود. (رجوع کنید به رهنمود عملیاتی ۴.۲)

نظارت و ارزشیابی هم در دشوارشدن روند تمویل نقش دارد. در مقایسه با یک پروگرام انکشاف سنتی، نتایج و آثار موردانتظار از کار صلح‌سازی، خواه کاهش خشونت یا افزایش انسجام اجتماعی باشد، اغلب در بازه زمانی طولانی‌تری مشهود است. برخلاف مواردی مثل توانمندسازی اقتصادی یا برنامه‌ریزی آموزشی، اعتماد اجتماعی را نمی‌توان به‌صورت کمی اندازه گرفت. تغییر در نگرش‌ها، طرزفکر، و رفتار جامعه نتایج کلیدی هستند و تلاش برای نظارت بر این امور ناملموس می‌تواند منجر به آسیب‌های جبران‌ناپذیر شود. ذینفعان پروگرام‌ها ممکن است احساس کنند که سازمان‌های محلی آن‌ها را فریب داده‌اند یا اعتماد خود را به موسسات محلی از دست بدهند. در نهایت، گرچه در محیط‌های بدون بحران می‌توان برنامه‌ریزی کرد، ولی وقتی بحران بروز می‌کند، ممکن است به تعدیلات سریعی نیاز باشد تا از تأمین امنیت در صحنه عمل اطمینان حاصل شود. حتی با وجود این مشکلات، هنوز ردگیری آثار ابتکار عمل‌ها ضرور است. اما برای ترکیبی جایگزین از شاخص‌های کیفی و کمی، به‌علاوه روندهای بهبودیافته برای نظارت و ارزشیابی نتایج ناملموس ولی تحول‌آفرین، فضایی وجود دارد. (رجوع کنید به رهنمود عملیاتی ۳.۲، ۴.۲، و ۴.۳)

الزامات سختگیرانه برای تقاضای گرت و گزارشگری آن، وقت زنان صلح‌سازی را که واقعا درگیر جوامع محلی خود و انجام کار معنادار هستند، می‌گیرد. سازمان‌ها برای پاسخ به مکانیسم‌های در حال تغییر در مناطق درگیری و مقابله با موانعی که بروز می‌کند، نیازمند انعطاف‌اند، اما بیشتر گرت‌ها فاقد چنین انعطافی هستند (رجوع کنید به رهنمود عملیاتی ۱.۵ و ۱.۹). کارکنان نهادهای زنان صلح‌ساز در چرخه مداوم اجرای برنامه‌ها یا پاسخ به بحران‌ها به دام می‌افتند، و برای همین، وقت یا ابزاری برای کار استراتژیک ندارند. این چالشی بزرگ پیش‌روی صلح‌سازی در آینده است، چون رشد و پایداری نهادهای زنان صلح‌ساز نیازمند این است که بتوانند بین پروگرام‌های موجود و نیاز به نوآوری و رفع نیازهای جوامع محلی‌شان توازن برقرار کنند.

در نگاه اول، به‌نظر می‌رسد راه‌حل ساده، صدور قراردادهای مساعدت مالی و پردازش وجوه مالی از طریق سفارتخانه‌ها و دیگر مدل‌های کمک به نهادهای زنان صلح‌ساز است. اما در عمل، موسسات محلی در کشورهای متأثر از جنگ و بی‌ثباتی و افراط‌گرایی خشونت‌آمیز ممکن است از این روند بیشتر احساس تهدید کنند. آن‌ها ممکن است درون جوامع خود بیشتر در معرض این اتهام که عامل بیگانگان هستند، قرار گیرند. (رجوع کنید به رهنمود عملیاتی ۴.۸)

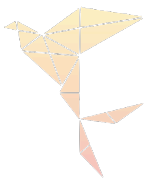
آن‌چه این وضعیت را پیچیده‌تر می‌کند، حجم طرزالعمل‌های دقیقی است که تمویل‌کنندگان برای مدیریت و پیگیری گرت‌های کوچک و متوسط، آن‌ها را الزامی می‌کنند. تجربه نشان می‌دهد که بین توانمندی سازمانی موسسات کوچک‌تر و ملزومات پیچیده تمویل‌کنندگان تناقضاتی وجود دارد. برای تمویل‌کننده تشریفات اداری و نظارت اداری بر یک گرت ۵۰۰۰ دلاری ممکن است به اندازه یک گرت ۵۰۰ هزار دلاری طاقت‌فرسا باشد.^{۳۳} ولی برای یک دریافت‌کننده ۵۰۰۰ دالر گرت اعطاشده حجم ریسک و وقت لازم برای گزارشگری در مورد گرت به دولت یا سازمان ملل ممکن است از ارزش پولی آن گرت بیشتر باشد.

برای پیشگیری از این ریسک‌های قابل‌تصور و کاهش بار اداری، تمویل‌کنندگان دوجانبه و موسسات بزرگ معمولاً تصمیم می‌گیرند تا از طریق نهادهای چندجانبه یا کنسرسیوم‌ها و موسسات بین‌المللی — که با آن‌ها رابطه برقرار کرده‌اند — وجوه مالی خود را پرداخت می‌کنند. برای همین آن‌ها دست‌آخر موسسات ملی و بین‌المللی را تمویل می‌کنند، یعنی بخش اعظم وجوه مالی نه به نهادهای زنان صلح‌ساز می‌رسد و نه بین نهادهای جامعه مدنی در داخل کشور توزیع می‌شود (رجوع کنید به رهنمود عملیاتی ۱.۷ و ۱.۸). در عمل، بخش قابل‌توجه بودجه‌ای که به کمک‌های انکشافی خارجی اختصاص می‌یابد

۳۲ هولمز و سایرین، «محافظةت از زنان صلح‌ساز».

۳۳ «گزارش تازه: امروز برای "بومی‌سازی" اقدام کنید: پیامدهای همه‌گیری کرونا برای تمویل صلح‌سازی محلی»، فضای مستعد برای صلح، ۲۶ جون:

<https://www.conducivespace.org/new-report-act-now-on-localisation-covid-19-implications-for-funding-to-local-peacebuilding>

هرگز به کشورهای و جوامع محلی ای که بودجه به آن‌ها اختصاص یافته نمی‌رسد یا آن‌ها را منتفع نمی‌کند.^{۳۴} در نتیجه این بار بر دوش سازمان‌های غیردولتی بین‌المللی است تا مطمئن شوند شیوه‌های تمویل منصفانه و عادلانه را اعمال می‌کنند که اولویت‌شان به حداکثر رساندن بودجه‌ای است که به دست نهادهای زنان صلح‌ساز محلی می‌رسد. آن‌ها همچنین باید مطمئن شوند که حضورشان موجب حمایت و تقویت کاری می‌شود که قبلاً در جوامع محلی انجام شده است. (رجوع کنید به رهنمود عملیاتی ۱.۴، ۱.۶، ۱.۷ و ۱.۸)

این امر سازمان‌های غیردولتی بین‌المللی در موقعیتی منحصر به فرد قرار می‌دهد تا نقشی حیاتی در رفع موانع اداری مرتبط با تمویل نهادهای زنان صلح‌ساز بازی کنند. اول آن‌که در مقایسه با سازمان‌های غیردولتی بین‌المللی که به‌خاطر دسترسی آسان‌تر به تمویل زیرساختاری یا انعطاف‌پذیر، ثبات و امنیت سازمانی بیشتری دارند، موسسات محلی در برابر مشکلات مربوط به کاهش بودجه تمویل بسیار آسیب‌پذیرتر هستند.^{۳۵} در مواقع بحران سازمان‌های غیردولتی بین‌المللی در صورت امکان باید از طریق تسهیلات تمویلی نهادهای زنان صلح‌ساز را حمایت کنند تا آن‌ها هم بتوانند موسسات‌شان را حفظ کنند (رجوع کنید به رهنمود عملیاتی ۳.۱ و ۴.۶). دوم آن‌که، سازمان‌های غیردولتی بین‌المللی می‌توانند همچون واسطی میان تمویل‌کننده و نهادهای زنان صلح‌ساز عمل کنند. آن‌ها با تأمین الزامات سختگیرانه تمویل‌کننده، بهتر می‌توانند موسسات محلی را در تلاش برای کسب تأثیر مثبت و پایدار حمایت کنند. (رجوع کنید به رهنمود عملیاتی ۲.۱)

«فقط بحث پول بیشتر دادن برای کمک به انکشاف خارج نیست، بلکه بحث تخصیص بهتر وجوه موجود است.»

— صنم نراقی آندرلین، دارنده نشان افتخار عالی سلطنت بریتانیا، شبکه بین‌المللی اقدام جامعه مدنی (آیکن)

^{۳۴} اوکومو، «سازمان‌های غیردولتی در کشورهای ثروتمند».

^{۳۵} «امروز برای "بومی‌سازی" اقدام کنید»، فضای مستعد برای صلح.

نتیجہ گیری

بہرسمیت شناسی ارزش و نیاز به هدایت عادلانه منابع به نهادهای زنان صلح ساز، همیشه یکی از ارزش های تاکید شده در اجندای «زنان، صلح و امنیت» از ابتدای شروع به کار آن در آغاز قرن ۲۱م بوده است. با گذشت سالها، از سازمان ملل گرفته تا ۱۹۳ کشور عضو آن، تمایل و نیت حمایت خود از چنین نهادهایی را افزایش داده اند. اما فاصله میان نیت خیر تمویل کنندگان و محدودیت های سیاسی و مالی و اداری آن ها مانع جریان بودجه به سمت زنان محلی — که بیش از همه نیازمند آن هستند — شده است.

گزارش «تمویل زنان صلح ساز: رفع موانع صلح» تحلیلی از موانع موجود پیش روی تمویل کنندگان و زنان صلح ساز محلی ارائه می کند و به تحولات اخیر در این حوزه فعالیت اشاره می کند. مایه امیدواری است که مکانیسم ها و مدل های موثر تمویل وجود دارد. از صندوق صلح نوآورانه آیکن (موسوم به IPF) که به زنان صلح ساز در سطح جهان، گرنت های کوچک تا متوسط و حمایت فنی ارائه می کند، تا صندوق صلح و بشردوستانه زنان ملل متحد (WPHF) که گرنت های بزرگتری را به کشورهای منتخب اعطاء می کند، کمک می کنند که بخشی از وجوه مالی به نهادهای زنان صلح ساز برسد.

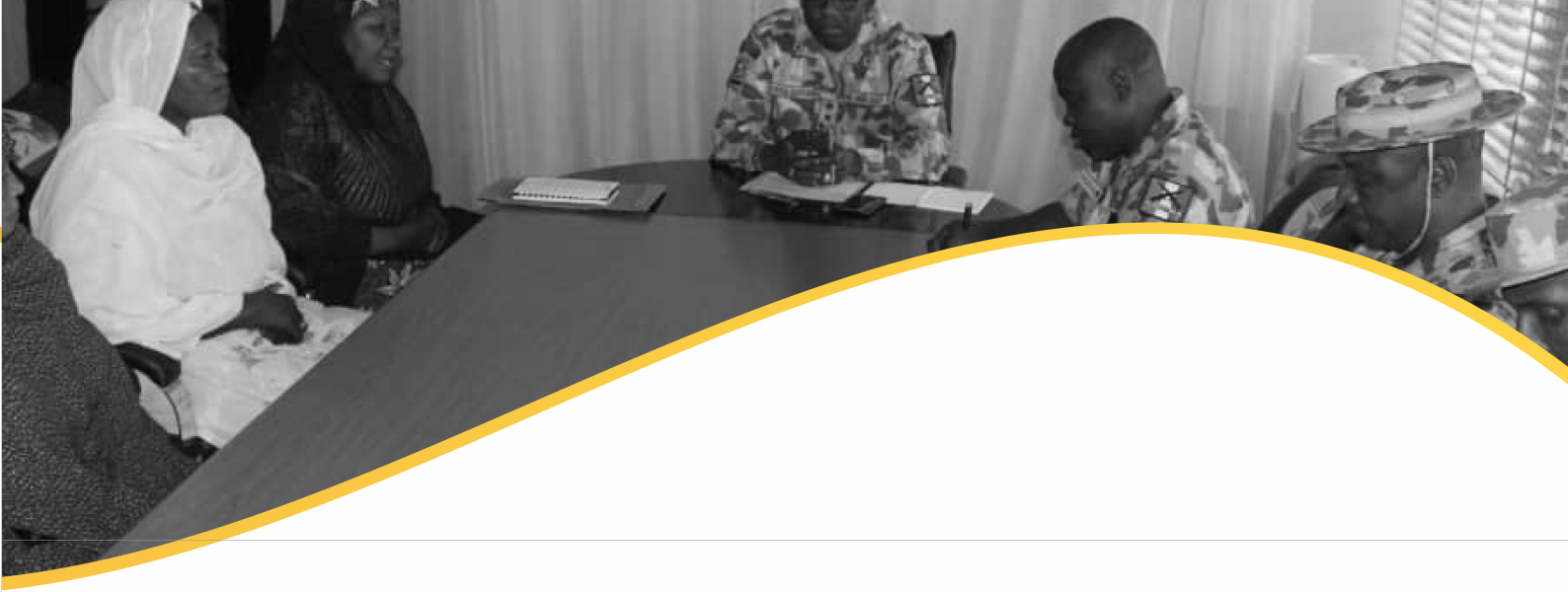
هدایت منابع به سمت نهادهای صلح ساز محلی، خصوصا آن هایی که تحت رهبری زنان هستند، مستلزم تغییرات در پالیسی ها، طرز العمل ها، و فرهنگ سازمانی است. رهنمود عملیاتی ذیل، بر پایه مشاوره با موسسات محلی و آژانس های تمویل کننده، توصیه های عملی را برای بازنگری فوری و اصلاحات مختصر در طرز العمل های موجود ارائه می کند که برای کسانی که در سازمان های تمویل کننده هستند و نیز کسانی که در صحنه عمل کار می کنند، تحول آفرین خواهد بود.

در محیط های جنگ زده و بی ثبات، نهادهای صلح تحت رهبری زنان، ریسک و مسئولیت فوق العاده ای را به دوش می کشند، خصوصا در مقایسه با بودجه ای که دریافت می کنند. همان طور که در گزارش دبیر کل سازمان ملل آمده است، آن ها از «اعتماد و دسترسی محلی» برخوردارند و «ثابت کرده اند که در اوضاع اضطراری رهبرانی حیاتی هستند و نقشی کلیدی در حفظ انسجام اجتماعی و پیشگیری از درگیری و بی ثباتی بیشتر دارند». ^{۳۶} رهنمود عملیاتی ذیل، تمویل کنندگان را قادر می سازد که اهداف و تعهدات خود را در قبال زنان صلح ساز محقق کنند و در این اعتماد به شکلی موثر و پایدار سرمایه گذاری کنند.

«در کشورهای جنگ زده، نهادها و شبکه های زنان جریان حیات جوامع محلی خود و گروه های در معرض خطر هستند. ... [اما] تا وقتی از آن ها حمایت مالی به عمل نیاید، خطر توقف کار این گونه نهادها وجود دارد.»

— دبیرکل سازمان ملل، گزارش دبیرکل درباره زنان و صلح و امنیت، ۲۰۲۰

۳۶ شورای امنیت سازمان ملل، گزارش دبیرکل درباره زنان، صلح و امنیت»، ۲۵ سپتامبر ۲۰۲۰، 946, 2/S/2020

رهنمود عملیاتی برای بهبود ارائهٔ مساعدت مالی به نهادهای زنان صلح‌ساز

توصیه‌های ذیل، برای دولت‌ها و سازمان‌های چندجانبه، سازمان‌های غیردولتی بین‌المللی و موسسات خیریه، رهنمودهایی عملی فراهم می‌کند تا بتوانند نهادهای زنان صلح‌ساز که خود را وقف ایجاد صلح، ترویج حقوق بشر، و پیشگیری یا مقابله با افراطگرایی خشونت‌آمیز در محیط‌های «شکنده، منازعه‌زده، و خشونت‌زده» (Fragile, Conflict, and Violent - FCV) کرده‌اند، به‌طور موثر مساعدت مالی کنند. آن‌هایی که تمویل را کنترل می‌کنند، نفوذ و مسئولیت مهمی را برای تعیین شروط استفاده از آن دارند. ما به این بازیگران «تمویل‌کنندگان» یا دونر می‌گوییم.

این رهنمود عملیاتی با توجه به عملکردهای رایج عمومی سازمان‌دهی شده که به زبان صلح‌سازی پایدار هستند و می‌توانند به موسسات محلی در محیط‌های شکننده و منازعه‌زده آسیب برسانند. هم‌زمان با تشریح این عملکردهای عمومی، شیوه‌های بهتر جایگزین نیز ارائه شده است. این‌ها، هم در موارد خاص و هم به‌طور کلی برای نهادهای متفاوت قابل اجرا هستند. روند طراحی شامل دوره‌های مشاوره با ذینفعان است: هم تمویل‌کنندگان و هم دریافت‌کنندگان.

برای تسهیل فهم و اجرای آن، این راهنما در چهار دستهٔ موضوعی و به‌هم مرتبط طبقه‌بندی شده است:

۱) تطبیق اولویت‌های تمویل با تعهدات موجود در قبال «زنان، صلح و امنیت»

۲) ایجاد روابط منصفانه و بی‌طرفانه

۳) ارزش‌دهی به تقویت پایداری سازمانی در محیط‌های محلی

۴) یکسان‌سازی و ساده‌سازی پروسه‌های اعطای گرنت

اولویت‌های تمویل را با تعهدات موجود در قبال «زنان، صلح و امنیت» تطبیق دهید.

«پیشگیری/مقابله با افراط‌گرایی خشونت‌آمیز» و صلح‌سازی موثر، مستلزم استراتژی‌های همه‌جانبه و جنسیت‌محور است که با گذشت زمان حفظ شوند و طوری طراحی شده باشند که مالکیت و اجرا را در سطح محلی تضمین کند.

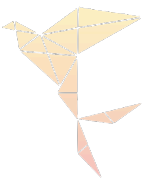
چه نباید کرد

- بدون تخصیص وجوه مالی و منابع به گروه‌های محلی که در صلح‌سازی جنسیت‌محور و «پیشگیری/مقابله با افراط‌گرایی خشونت‌آمیز» تجربه و تخصص دارند و هم‌اکنون در صحنه عمل فعالند، وارد کار صلح‌سازی و/یا «پیشگیری/مقابله با افراط‌گرایی خشونت‌آمیز» نشوید.

چه باید کرد

چگونه انجام شود

- مبلغ کل تمویل را که به‌طور سراسری به نهادهای زنان صلح‌ساز اختصاص می‌یابد افزایش دهید.
  - کانال‌های مالی اختصاصی برای کار صلح‌سازی ایجاد کنید و تعریفی کلی برای صلح‌سازی استراتژیک و «پیشگیری/مقابله با افراط‌گرایی خشونت‌آمیز» اتخاذ کنید که شامل فصول مشترک صلح، حقوق بشر، انکشاف، و مداخلات بشردوستانه باشد.
  - در چارچوب‌های سیاست‌گذاری و اولویت‌های بودجوی، مشخصا به رسمیت‌بخشی و حمایت از نهادهای زنان صلح‌ساز که در صلح‌سازی و امنیت تخصص دارند اشاره کنید.
  - در ارائه بسته‌های کمک به انکشاف خارجی (ODA) به دولت‌ها، تمویل را به اجرای قوانین «زنان، صلح و امنیت» و پلان‌های ملی اقدام (در صورت وجود) منوط کنید (مثلا از طریق نهادهای مالی بین‌المللی).
  - شبکه‌های محلی را شناسایی کنید و/یا با شبکه‌های موجود زنان صلح‌ساز در جهان — از جمله ائتلاف زنان برای رهبری امنیت (WASL) متعلق به آیکن، اتحادیه بین‌المللی زنان برای صلح و آزادی (WILPF)، شبکه جهانی زنان صلح‌ساز (GNWP)، مدره (Madre)، و بقیه — ارتباط برقرار کنید تا نهادهای زنان صلح‌ساز محلی بالقوه را شناسایی کنید.
- این واقعیت را بپذیرید که تمویل کافی برای نهادهای زنان صلح‌ساز که در محیط‌های «شکنده، منازعه‌زده، و خشونت‌زده» فعال هستند برای هر نوع فعالیت صلح‌سازی یا «پیشگیری/مقابله با افراط‌گرایی خشونت‌آمیز» حیاتی است.
  - فعالانه دنبال گروه‌های محلی بگردید.
  - این را بپذیرید که صلح‌سازی یکی از حوزه‌های اساسی فعالیت، تخصص و حرفی برای زنان و مردان است که گرچه با انکشاف، حقوق بشر، و کار بشردوستانه ربط دارد اما با آن‌ها متفاوت است و نیازمند منابع کافی است.

چه نباید کرد

۲. در تعریف اولویت‌های پروگرام یا اقدامات انکشافی در محیط‌های «شکننده، منازعه‌زده، و خشونت‌زده» زنان صلح‌ساز محلی را مستثنی نکنید، چون این باعث به حاشیه‌راندن کار و تخصص زنان، غیاب درک جنسیتی از محرک‌های منازعه و صلح، تلاش‌های تکراری، و تکرار عملکردهای بد می‌شود.

چه باید کرد

چگونه انجام شود

● در تمام روند کار، از ارزیابی و طراحی پروژه تا تکمیل گزارش‌ها، دوشادوش زنان صلح‌ساز همکاری کنید. ● مشاورات معنادار و محترمانه‌ای با زنان صلح‌ساز انجام دهید که جنبه سودجویی از ایده‌ها و دانش آن‌ها نداشته باشد. ● مکانیسم‌های مشاوره رسمی ایجاد کنید تا از شمول مداوم زنان صلح‌ساز اطمینان حاصل کنید. ● از سفارتخانه‌ها به‌عنوان میزبانان کلیدی برای دعوت فعالان زن و زنان صلح‌ساز به جلسات مذاکره با تمویل‌کنندگان/سفارتخانه‌های دیگر استفاده کنید. ● زنان صلح‌ساز را در کمیته‌ها و هیئت‌های اداری، مشاوره، و بازبینی بگنجانید. ● مطمئن شوید که زنان صلح‌ساز در مشاورات و تدوین پروگرام گنجانده شوند و مزد زمانی را که برای آن صرف کرده‌اند دریافت کردند. ● در پروپوزال‌ها برای مشاوره با نهادهای زنان صلح‌ساز محلی، اقلام خط بودجه را هم شامل کنید.	۲.۱ هنگام ارزیابی یا تحلیل هرگونه منازعه و تعیین اولویت‌ها، اطمینان حاصل کنید که تخصص زمینه‌ای و شناخت محلی زنان صلح‌ساز به رسمیت شناخته شده، محترم شمرده شده، و لحاظ شده است. ۲.۲ بپذیرید که نمایندگی و تخصص محلی زنان صلح‌ساز، در یچه‌ای متمایز به درک منازعه باز می‌کند، از جمله: ● دسترسی منحصر به فرد به عمق جوامع محلی؛ ● درک نحوه تأثیر درگیری و خشونت بر زنان، مردان، دختران، پسران، افراد فراجنسیتی؛ و ● روشی برای دستیابی به منابع پنهان نفوذ و عاملان مثبت محلی برای ایجاد تغییر.

چه نباید کرد

۳. مسئولیت فهم زمینه‌ای و جنسیت‌محور را بر دوش چند متخصص در درون نهاد تمویل‌کننده قرار ندهید.

چه باید کرد

چگونه انجام شود

- در صورت امکان، تغییر کارکنان را درون سازمان‌های تمویل‌کننده کاهش دهید.
- اگر امکانش نیست، مطمئن شوید مکانیسم‌هایی برای جایگزینی مطمئن و تداوم کار وجود دارد.
- در مراحل استخدام و انتصاب کارکنان، داشتن تاییدیه/گواهی‌نامه دانش رسمی درباره موضوع جنگ و صلح را در الزامات استخدام قرار دهید.
- برای توانمندسازی مداوم کارکنان سرمایه‌گذاری کنید. این شامل واحدهای آموزشی کوتاه‌مدت هم هست، اما فقط به این‌ها محدود نمی‌شود.
- شیوه‌های خوبی که زنان صلح‌ساز به کار گرفته‌اند را هم در جلسات توانمندسازی بگنجانید.
- آموزش کارکنان دولت‌ها و سازمان‌های بین‌المللی را در کشورهای «شکننده، منازعه‌زده، و خشونت‌زده» تمویل کنید (مثلا حساسیت به جنسیت، منازعه و غیره).

۳.۱ اطمینان حاصل کنید آن دسته از کارکنان سازمان‌های تمویل‌کننده که در حوزه صلح‌سازی و پیشگیری/مقابله با افراط‌گرایی خشونت‌آمیز کار می‌کنند، در موضوع جنسیت و منازعه مهارت دارند، و از بافت/منطقه و مسائل مرتبط با جنگ دانش عمیقی دارند، و به مشارکت بلندمدت متعهد هستند.

چه نباید کرد

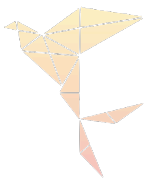
۴. منازعه را صرفاً ارزیابی نکنید، چون فقط مسائل را برجسته خواهد کرد و بر سیستم‌ها و ساختارهای مثبت موجود تاکید نخواهد کرد.

چه باید کرد

چگونه انجام شود

- یک تحلیل یکپارچه و جنسیت‌محور از جنگ و صلح انجام دهید که در آن نیروهایی که بی‌ثباتی و ثبات ایجاد می‌کنند، ارزیابی شود و درک بین‌بخشی گسترده‌تری از محیط صلح و امنیت در آن مقطع زمانی ارائه کند.
- یک تحلیل یکپارچه و جنسیت‌محور از جنگ و صلح باید شامل معلومات دریافتی از زنان صلح‌ساز محلی و نیز ذینفعان در بخش‌های انکشاف، خیریه، و دیپلماتیک باشد. این کار به‌طور ایده‌آل باید به همکاری آن‌ها انجام شده باشد تا درکی مشترک از زمینه موردنظر ایجاد کند.
- در صورت امکان، از ابتدای طراحی پروژه مطمئن شوید که یک نقشه و تحلیل جنسیت‌محور از منازعه از سوی کارشناسان محلی در حوزه جنسیت، صلح و امنیت انجام شود.

۴.۱ با انجام تحلیل صلح، از نیروهای مثبت در هر جامعه آگاه شوید و در طراحی و اجرای همه پروگرام‌ها استفاده کنید، چون قصور در این کار می‌تواند به یک گروه، خصوصاً صلح‌سازان محلی، آسیب بزند.

چه نباید کرد

۵. حمایت مالی را فقط به تمویل پروژه‌های فعالیت‌محور در محیط‌های بحران‌زده محدود نکنید چون این کار توانایی نهادهای زنان صلح‌ساز محلی را برای پاسخ به مسائل جدید و فوری مربوط به مناطق خود محدود می‌کند.

چه باید کرد

چگونه انجام شود

● برای رفع نیازهای زنان صلح‌ساز، مکانیسم‌های جایگزین تمویل ایجاد کنید، مثلاً طرح واکنش سریع (RR) یا مکانیسم‌های تمویل انعطاف‌پذیر، تا امکان حمایت سریع کوتاه‌مدت برای ابتکارات فوری فراهم شود. ابتکارات نهادهای زنان صلح‌ساز می‌تواند شامل موارد متعددی باشد، از جمله مشارکت در روندهای صلح یا تصمیم‌گیری، محافظت از ریسک‌ها و تهدیدهای پیش‌رو، پاسخ به بحران‌های بشردوستانه، یا حمایت روانی-اجتماعی فوری.

۵.۱ اجازه دهید پروگرام انعطاف داشته باشد تا نهادهای زنان صلح‌ساز در مواجهه با تغییرات فوری در صحنه عمل، سریعاً بتوانند واکنش نشان دهند، همان‌طور که مثال بحران کرونا نشان می‌دهد.

چه نباید کرد

۶. اجندای تمویل‌کنندگان یا اولویت‌های کشورهای انکشاف‌یافته را به نهادهای زنان صلح‌ساز تحمیل نکنید، مثل تحمیل پروگرام‌های از پیش طراحی‌شده‌ای که برای محیط‌های محلی برنامه‌ریزی نشده‌اند.

چه باید کرد

چگونه انجام شود

● از شرکا بخواهید و به آن‌ها امکان دهید تا اهداف و انواع مداخلاتی را که از بقیه ضروری‌تر، فوری‌تر، و تاثیرگذارترند، شناسایی کنند؛ جاهایی که لازم است، ارزیابی‌هایی به‌عمل آورید؛ و بر مبنای شناخت نزدیک از زمینه و ذینفعان، نحوه مداخلات را مشخص کنید.

۶.۱ به شناخت و قضاوت و ارزیابی شرکای محلی نسبت به نیازهای جوامع‌شان اعتماد و احترام کنید.

● طوری پروگرام‌ها را طراحی کنید که گویی هیچ دو منازعه یا زمینه‌ای مثل هم نیستند، و هر کدام مستلزم استراتژی‌ها و رویکردهایی هستند که درس‌هایی از موانع و موفقیت‌های گذشته را در خود دارند.

۶.۲ بپذیرید که هر محیط و اجتماعی، حتی در کشوری واحد، منحصر به فرد است و برای همین، برنامه‌ریزی صلح باید مقتضی با آن باشد.

● برای درخواست پروپوزال (RFP)، از مدل‌های سختگیرانه اجتناب کنید چون اهداف و اولویت‌های از پیش تعیین‌شده را به متقاضیان تحمیل می‌کنند.

● در صورت امکان، فرایندها را با همکاری هم طراحی کنید، چون هر دو طرف می‌توانند تخصص خود را وارد کار کنند و به تفاهم و دیدگاهی مشترک برسند.

چه نباید کرد

۷. فرض را بر این نگیرید که افزایش مقیاس (مثلا توسعه یا تکثیر پروگرام‌های متمرکز موجود) بهترین مدل برای صلح‌سازی یا کار «پیشگیری/مقابله با افراط‌گرایی خشونت‌آمیز» است.

چه باید کرد

چگونه انجام شود

- پروگرام‌ها یا شیوه‌های محلی موفق را که می‌توان آن‌ها را تکثیر کرد و در متن جوامع محلی دیگر اعمال کرد، شناسایی کنید.
- با وصل کردن نهادهای جامعه مدنی به دولت، پلیس، رسانه‌ها، یا دیگر موسسات (مثلا تشبثات محلی، مکاتب، جوامع مذهبی) ساختارهای جامعه را تقویت کنید.
- ارتباط افراد معتبر محلی را با همدیگر، و دسترسی آن‌ها را در سطح جهانی تسهیل کنید (مثلا با حمایت از پلتفرم‌های چون WASL).

۷.۱ یک استراتژی «قیاس سراسری» اتخاذ کنید که هدف آن شناسایی و تقویت نهادهای زنان صلح‌ساز محلی در هر محیط، و یادگیری و اقتباس و (در صورت امکان) بازتولید پروگرام‌های محلی موثر باشد.

چه نباید کرد

۸. بر تمویل سازمان‌های صلح‌ساز بزرگ و باسابقه، که عمدتاً در پایتخت‌ها واقع شده‌اند، تمرکز نکنید.

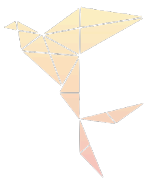
چه باید کرد

چگونه انجام شود

- برای انجام این کار در سطح اول، به جای تکیه بر چند سازمان بزرگ منتخب، نهادهای درون‌اجتماعی (CBOs) یا نهادهای زنان صلح‌ساز را که نفوذ، تاب‌آوری، و توانایی بیشتری در پاسخ سریع‌تر به بحران‌ها دارند تقویت کنید.
- انحصار سازمان‌های غیردولتی بین‌المللی را در پروگرام‌های بلندمدت و کلان از بین ببرید؛ برای این کار، فرصت‌هایی برابر برای نهادهای زنان صلح‌ساز زنان فراهم کنید طوری که بتوانند برای چنین پروگرام‌هایی تقاضای تمویل و آن را دریافت کنند.
- صداهای معتبر محلی، که در جوامع منطقه حضور دارند و آماده پاسخ سریع به نیازهای در حال رشد هستند، تقویت و برجسته کنید.
- به تمویل از طریق سفارتخانه‌های محلی یا مکانیسم‌های جایگزین برای تمویل فکر کنید.
- پروگرام‌های درون‌اجتماعی کوچکی را که ریشه محلی دارند و به جوامع کلیدی دسترسی دارند، اما هنوز زیرساخت معمول برای مدیریت گرت‌های بزرگ‌تر ندارند، پرورش دهید (یعنی آن‌ها را تمویل کنید، تعلیم دهید، یا حمایت کنید).
- اگر این امکان وجود ندارد، به تمویل از طریق سفارتخانه‌ها یا مکانیسم‌های جایگزین برای تمویل فکر کنید.

۸.۱ تمویل را بین نهادهای کوچک‌تر زنان صلح‌ساز در تمام ولسوالی‌ها/ولایت‌هایی که دسترسی خاصی به جوامع خودشان دارند، توزیع کنید.

۸.۲ اطمینان حاصل کنید که نهادهای محلی زنان صلح‌ساز و سازمان‌های «پیشگیری/مقابله با افراط‌گرایی خشونت‌آمیز»، در جوامعی که بیشتر از خشونت و بی‌ثباتی آسیب دیده‌اند، پول را دریافت می‌کنند.

چه نباید کرد

۹. با ملزم کردن برنامه‌های حامی نهادهای زنان صلح‌ساز به این که پول را فقط به فعالیت‌های مربوط به «زنان، صلح و امنیت» اختصاص دهند، آن‌ها را از تمویل محروم نکنید.

چه باید کرد

چگونه انجام شود

- به نهادهای زنان صلح‌ساز، انعطافی را که نیاز دارند فراهم کنید تا بتوانند به نیازهای واقعی پاسخ دهند و بدون محدودیت مربوط به تمویل پروژه محور و سختگیرانه، اولویت‌های خودشان را تعریف کنند.
- از تمویل کردن برای رفع انزوای بازیگران محلی و امکان پاسخ همه‌جانبه از طرف آن‌ها استفاده کنید.
- اجازه دهید فعالیت‌های صلح‌سازی، پاسخ بشردوستانه، و انکشاف در یک پروپوزال منفرد مطرح شود.

۹.۱ بپذیرید که نهادهای زنان صلح‌ساز برای ورود به کار صلح‌سازی و پیشگیری/مقابله با افراط‌گرایی خشونت‌آمیز، ممکن است ابتدا از راه‌های مختلف انکشافی، بشردوستانه، یا حقوق بشری استفاده کنند.

۹.۲ به مسائل مربوط به صلح و امنیت، مسائل بشردوستانه، حقوق بشر، و انکشاف به شیوه‌ای بین‌بخشی و جنسیت‌محور رسیدگی کنید.

۹.۳ همه ذینفعان — از جمله تمویل‌کنندگان، بخش‌های مختلف دولت، سازمان‌های غیردولتی بین‌المللی، و سازمان‌های منطقه‌ای — را ملزم کنید که برای تمویل ابتکارات و برنامه‌ریزی برای ترویج گفتگوهای باز و شفاف، هم بین خودشان و هم با نهادهای زنان صلح‌ساز هماهنگی ایجاد کنند.

با افزایش شفافیت در روند گزینش و عدم مصادره مفاهیم و شیوه‌هایی که در محل توسعه یافته‌اند، رابطه بین تمویل‌کننده و شرکا را منصفانه‌تر و برابرتر کنید.

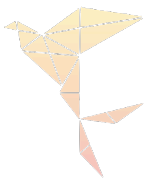
چه نباید کرد

۱۰. روابط نامتوازن قدرت ایجاد نکنید یا آن‌ها را دوام ندهید، چون مهارت‌ها، تخصص‌ها، و دانش نهادهای زنان صلح‌ساز ارجح گذاشته نمی‌شود، و در معرض بهره‌برداری و سودجویی قرار می‌گیرد.

چه باید کرد

چگونه انجام شود

- ۱۰.۱ از روابط برابر بین تمویل‌کنندگان و تمام شرکای دخیل اطمینان حاصل کنید طوری که بازتاب اعتماد به نهادهای زنان صلح‌ساز و تملک آن‌ها بر کار باشد.
- ۱۰.۲ سیستم‌هایی ایجاد کنید که مروج پاسخگویی و شفافیت مالی هستند.
- ۱۰.۳ شرکا و ذینفعان را از آسیب، سوءرفتار، و سوءاستفاده احتمالی ناشی از هرگونه تماس با تمویل‌کنندگان یا اجرای فعالیت‌ها محافظت کنید.
- اطمینان حاصل کنید که سازمان‌های غیردولتی بین‌المللی (و دیگر سازمان‌های بین‌المللی که قراردادهای دولتی کسب می‌کنند) شفاف هستند و نهادهای زنان صلح‌ساز را از مقدار کل بودجه برنامه‌ریزی شده، که از سوی تمویل‌کنندگان تخصیص یافته، آگاه می‌کنند.
- مطمئن شوید که اختصاص منصفانه منابع میان تمام طرف‌ها (خصوصاً سازمان‌های غیردولتی بین‌المللی و شرکای محلی‌شان) وجود دارد و منابع برابر برای کارکنان محلی (از جمله معاشات و امتیازات قابل رقابت) وجود دارد.
- برای اطمینان از پاسخگویی به جنسیت و وارد کردن دانش و تجربه ذینفعان محلی، نهادهای زنان صلح‌ساز را در چرخه عمر پروژه - از نیازسنجی تا اجرا و ارزیابی - دخیل کنید.
- با به‌رسمیت‌شناسی پایداری و تلاش‌های سازمانی/انسانی نهاد زنان صلح‌ساز و تامین منابع برای آن، مالکیت سازمان‌های محلی را ترویج کنید.
- به نهادهای زنان صلح‌ساز کمک کنید تا ابزاری امن برای ارزیابی و/یا ارائه نظر راجع به سازمان‌راهر به تمویل‌کننده اصلی داشته باشند.
- قراردادهای شراکت باید حاوی تعهدات برابر و نشان‌دهنده مسئولیت مشترک باشد (مثلاً هر دو شریک دسترسی برابر به سوابق مالی همدیگر در رابطه با پروگرام موردنظر داشته باشند).
- به‌منظور پیشگیری، محافظت، و پاسخ در برابر هرگونه آسیبی به شرکا و ذینفعان، پالیسی‌های حفاظتی مطمئنی تدوین کنید، که شامل پیشگیری از سوءرفتار و سوءاستفاده جنسی باشد.
- مطمئن شوید که تمام کارکنان با پالیسی‌های حفاظتی آشنا هستند و آموزش و حمایت کافی برای پاسخ به پیشامدهای حفاظتی را دریافت می‌کنند.

چه نباید کرد

۱۱. کارهایی را که موسسات محلی انجام داده‌اند، به خود منسوب نکنید یا اعتبار آن‌ها را از آن خود نکنید؛ همچنین آن‌ها را «نهادهای تطبیق‌کننده» خطاب نکنید چون ممکن است تقلیل‌دهنده باشد و عدم توازن قدرت را قوام بخشد.

چگونه انجام شود

چه باید کرد

- برای طراحی یک استراتژی ارتباطی برای پروگرام‌های تمویل شده همکاری کنید.
- اطمینان حاصل کنید که درباره استفاده از لوگوها، شبکه‌های اجتماعی، تصاویر، و دیگر حقوق مربوطه، بین طرف‌ها توافق شده است.
- با تایید نهادهای زنان صلح‌ساز، مالکیت و نوآوری سازمان‌های محلی و کمک‌های آن‌ها را به امر برنامه‌ریزی، علنا به رسمیت بشناسید.
- سازمان‌های بین‌المللی وقتی به طور علنی درباره پروگرام بحث می‌کنند یا درباره آن گزارش می‌دهند، با تایید نهادهای زنان صلح‌ساز، باید به نام آن‌ها اشاره و/یا استناد کنند.

- ۱۱.۱ الزام کنید که همه دستاوردها، نتایج، و آثار پروگرام‌های تمویل شده، به طور منصفانه نمایش داده شود و به طور برابر انتساب داده شود، و به نهادهای زنان صلح‌ساز اعتبار کافی داده شود.
- ۱۱.۲ فرصت‌هایی برای نهادهای زنان صلح‌ساز ایجاد کنید تا به طور مستقل به رسمیت شناخته شوند.

چه نباید کرد

۱۲. به بازیگران بین‌المللی اجازه ندهید که منابع قابل توجهی را به امنیت و رفاه پرسونل، دارایی، و اماکن خودشان اختصاص دهند مگر آن‌که خدمات و مراقبت‌های مشابه برای سازمان‌ها و پرسونل شرکای محلی خود هم در نظر بگیرند.

چگونه انجام شود

چه باید کرد

- برای برقراری پروتکل‌های امنیتی، منابع لازم برای سازمان‌های صلح‌ساز محلی را فراهم کنید و آن‌ها را در برنامه‌ریزی لحاظ کنید.
- برای حمایت روانی-اجتماعی و عاطفی، یا امکان دادن به شرکا برای گنجاندن این هزینه‌ها در بودجه‌های خود، حمایت و منابع لازم را فراهم کنید.
- افزایش توانمندی سازمانی در حوزه امنیت شخصی، دیجیتال، و سازمانی را در تمویل لحاظ کنید.
- هنگام تمویل زنان صلح‌ساز (WPBs) و زنان مدافع حقوق بشر (WHRDs)، سعی کنید از ارزیابی ریسک و مکانیسم‌های حفاظت برای آن‌ها حمایت کنید.

- ۱۲.۱ با همه شرکا و کارکنان رفتار برابری داشته باشید و برای رفاه آنان ارزش قائل شوید.
- ۱۲.۲ عوارض جسمی و روحی و مخاطراتی را که زنان صلح‌ساز در کارشان متحمل می‌شوند، به رسمیت بشناسید.
- ۱۲.۳ «رهنمود عملیاتی حفاظت از زنان صلح‌ساز» را که آیکن تهیه کرده است، اقتباس و اجرا کنید.

به تقویت پایداری سازمانی در محیط‌های محلی اهمیت دهید

گرت را بیشتر بر تقویت و پایداری سازمانی نهادهای زنان صلح‌ساز متمرکز کنید تا تکمیل فعالیت‌ها یا بازدهی پروژه. ما واقفیم که تمویل‌کنندگان در برابر منابع پولی که مدیریت می‌کنند مسئولیت دارند، چون دولت‌ها ناظر بر وجوه دولتی هستند. ازین‌رو، این بخش تلاش می‌کند تا بین تعهدات تمویل‌کننده در قبال ذینفعان و نیازهای سازمانی نهادهای زنان صلح‌ساز موازنه برقرار کند.

چه نباید کرد

۱۳. برای هزینه‌های جاری یا هزینه‌های مدیریت پروژه، محدودیت‌های انعطاف‌ناپذیر در بودجه تحمیل نکنید. ضمناً، تمویل را به فعالیت‌های پروژه محدود نکنید، چون جلوی رشد توانمندی سازمانی و کارکنان نهادهای زنان صلح‌ساز را می‌گیرد.

چه باید کرد

چگونه انجام شود

- اطمینان حاصل کنید که طرح تمویل، دست‌کم تمام هزینه‌های ضروری برای اجرای پروژه را پوشش می‌دهد. به شریک خود امکان دهید تا نیازهای مالی خود را تعیین کند، و در صورت لزوم، از آن دفاع کند.

- فرصت‌هایی برای تمویل زیرساختاری و انعطاف‌پذیر فراهم کنید، چون برای افزایش استقلال نهادهای زنان صلح‌ساز محلی و چالاکی آن‌ها حیاتی است.

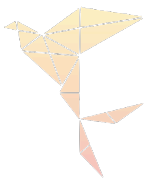
- به سازمان‌های محلی امکان دهید تا برای تقویت سیستم‌های داخلی خود و پاسخ سریع و استراتژیک به نیازها، تقاضاها، و ریسک‌ها در جوامع خود، زمان و منابع اختصاص دهند.

- کمک‌های فنی و انکشاف سازمانی — از جمله نوشتن پروپوزال، نظارت و ارزشیابی (M&E)، گزارشگری، معاش کارکنان، و حسابداری — را تمویل کنید و درعین حال بپذیرید که الزامات هر سازمان و هر زمینه‌ای منحصر به فرد خواهد بود.

- در محیط‌های «شکننده، منازعه‌زده، و خشونت‌زده»، سازمان‌های محلی را تمویل کنید تا با دولت‌های ملی همکاری کنند و توانمندی‌های آن‌ها را ارتقاء دهند طوری که در پلان‌گزارای ملی و تخصیص بودجه، بیشتر جنسیت‌محور باشند.

- اگر به‌عنوان بخشی از پروپوزال یا روند طراحی پروگرام، به تحلیل منازعه یا دیگر ارزیابی مربوط به پروگرام از سوی شریک نیاز باشد، منابع لازم را فراهم کنید.

۱۳.۱ اهمیت حمایت سازمانی از موسسات شریک را بپذیرید و به آنان کمک کنید تا پالیسی‌ها و طرز‌العمل‌های اداری خود — از جمله پالیسی‌های استخدامی، حفاظتی، و غیره — را تقویت کنند و ارتقاء دهند.

چه نباید کرد

۱۴. الزامات مورد تقاضای تمویل کننده – مثلاً الزامات پروگرام، نظارت و ارزشیابی، یا گزارشگری – را بدون دریافت نظر از سوی نهادهای زنان صلح‌ساز محلی یا بدون بررسی نحوه‌ سازمان‌دهی این الزامات برای افزایش توانمندی‌های آنان، تحمیل نکنید.

چه باید کرد

چگونه انجام شود

- پیشنهاد دهید که قبل از شروع پروگرام، یک جلسه‌ معلوماتی برای بحث درباره‌ قابلیت اجرایی، الزامات گزارشگری، طرز‌العمل‌ها، و انتظارات برگزار شود.
  - گفتگوی دوسویه ایجاد کنید تا اجازه‌ مقداری انعطاف را بدهد (مثلاً اگر شرکا دارای فرم‌های گزارشگری متفاوتی هستند، اجازه دهید از فرم‌های خودشان استفاده کنند) و برای نهاد زنان صلح‌ساز شریک، فضای امنی ایجاد کنید تا درباره‌ مشکلات و موانع با تمویل‌کننده گفتگو کند. این می‌تواند به همکاری برای شناسایی راه‌حل‌های مشکلات منتج شود.
  - گزارش‌های مشروع باید شامل سوالات ساده، معقول، و هدفمند باشد و در چند فرمت و زبان آماده‌ تحویل باشد.
  - برای مشاهده‌ انتظارات معقول از گزارشگری درباره‌ میزان تاثیر کار، به توصیه‌ ۴/۳ مراجعه کنید.
  - شکلی از گزارش پروژه را تشویق کنید که به نهادهای زنان صلح‌ساز امکان دهد محیط‌شان و آثار فعالیت‌های‌شان را بهتر درک کنند، نظریه‌ تغییر خود را اعتبارسنجی کنند، و شکاف‌ها برای اقدام آتی را شناسایی کنند.
  - سازمان‌های شریک را تشویق کنید که چارچوب عملکرد و نظارت و ارزشیابی خود را با مدل منطقی و نظریه‌ تغییر خود مطابقت دهند، تا بتوانند اعتبار مفاهیم و مفروضات پروژه را تایید کنند.
- **۱۴.۱** به‌منظور کاهش فشار از دوش شرکا، که نتیجه‌ الزامات اداری مورد تقاضای تمویل‌کننده است، شفافیت و دیالوگ باز را تشویق کنید.
  - **۱۴.۲** اطمینان حاصل کنید که الزامات گزارشگری به نفع نهاد زنان صلح‌ساز شریک است و ماموریت سازمانی آن‌ها را پیش می‌برد.
  - **۱۴.۳** بپذیرید که نهادهای زنان صلح‌ساز مشتاقند توانمندی‌های مالی و اداری خودشان را توسعه دهند.

پروژه‌های اعطای گزنت را ساده‌تر کنید

از الزامات مالی و پروگرامی سختگیرانه‌ای که اثر منفی بر توانایی زنان صلح‌ساز و نهادهای آن‌ها برای کسب بیشترین تاثیر دارد، بکاهید. روند انتقال وجوه مالی را از تمویل کننده به نهاد زنان صلح‌ساز شریک ساده‌تر کنید، طوری که حداقل ریسک و بار مالی را برای این نهاد و کارکنانش داشته باشد. هدف هر یک از توصیه‌ها این است که الزامات تمویل کننده را محقق کند و درعین حال، انعطاف و مالکیت موردنیاز نهادهای زنان صلح‌ساز را به آن‌ها بدهد تا استراتژی‌های فعالانه‌ای که منشاء منازعه را رفع یا از آن پیشگیری می‌کنند، توسعه دهند و اجرا کنند.

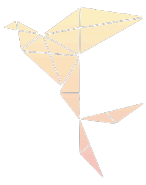
چه نباید کرد

۱۵. دوره‌های تطبیق کوتاه و یک‌باره برای برنامه‌ریزی تحمیل نکنید. این کار اغلب ناشی از فشار خود تمویل کنندگان برای مدیریت سال مالی خودشان است و باعث می‌شود مبالغ زیاد پول را یکباره پرداخت کنند و مهلت‌های کوتاه ۳ تا ۱۲ ماهه به موسسات بدهند تا فعالیت‌ها را جذب و اجرا کنند.

چه باید کرد

چگونه انجام شود

- اجازه دهید دوره‌های تطبیق پروگرام طولانی‌تر باشد (حداقل: ۱۲ ماه، ایده‌ال: چندساله).
  - اجازه همکاری‌های چندساله با شریک را بدهید که طی آن پروگرام‌ها روی هم ساخته شوند.
  - اگر توافقات رسمی چندساله ممکن نیست، در صورت امکان:
    - رابطه با شرکا را تعمیق و از آن قدردانی کنید (مثلاً، از طریق ارتباط مداوم پس از تکمیل پروژه).
    - با تشویق کاربردهای نهادهای زنان صلح‌ساز و بهره‌بردن از دستاوردها و درس‌های آموخته‌شده از پروژه‌های تکمیل شده، به استمرار برنامه‌ریزی اولویت دهید.
    - شکاف‌های بین چرخه‌های تمویل سالانه را کاهش دهید.
- ۱۵.۱** بپذیرید که پروگرام‌های صلح‌سازی و «پیشگیری/مقابله با افراط‌گرایی خشونت‌آمیز» زمان قابل توجهی برای برنامه‌ریزی، اجرا، و گزارش نیاز دارد. دوره‌های کوتاه اجرا موجب تضعیف نتایج مطلوب پروگرام‌ها می‌شود.
- ۱۵.۲** به منظور حمایت از تقویت سازمانی و پایداری پروگرام، سازمان‌ها را مجبور نکنید خود را به دوره‌های زمانی کوتاه محدود کنند.
- ۱۵.۳** تداوم شراکت را ترویج کنید، چون مروج پایداری و پروگرام‌هایی است که در جوامع محلی ریشه دارند، و تحت مالکیت آن‌ها هستند، و به دست آن‌ها توسعه یافته‌اند.

چه نباید کرد

۱۶. الزامات مدیریت مالی و گزارشگری که سازمان‌های فعال در محیط‌های «شکنده، منازعه‌زده، و خشونت‌زده» را در معرض تهدیدات امنیتی قرار می‌دهد و/یا اجرای آن‌ها می‌تواند فوق‌العاده طاقت‌فرسا باشد، تکمیل نکنید.

چه باید کرد

چگونه انجام شود

۱۶.۱ هدف الزامات گزارشگری و مدیریت مالی باید کاهش هزینه‌های اداری برای همه طرف‌ها و درعین حال تضمین پاسخگویی و ایمنی و امنیت شرکا باشد.

۱۶.۲ بپذیرید که نهادهای زنان صلح‌ساز و دیگران در فضای صلح‌سازی و پیشگیری/مقابله با افراط‌گرایی خشونت‌آمیز، برای انجام کارشان جان خود را به خطر می‌اندازند. توافقاتِ تمویل نباید این ریسک را بیشتر کند.

- تمام تمویل‌کنندگان، از جمله سازمان‌های غیردولتی بین‌المللی، باید در پلان‌گزارای مالی مشترک با نهادهای زنان صلح‌ساز همکاری کنند؛ از جمله در تنظیم بودجه‌های مشترک و تطبیق پلان‌ها.
- به‌جای تکمیل مقرراتی که برای بازیگران بزرگ‌تر یا محیط‌های امن و باثبات طراحی شده‌اند، به شرکا امکان دهید تا از رهنمودها و پالیسی‌های مالی داخلی خودشان پیروی کنند (مثلاً، مقررات ارائه رسیده‌ها برای خوراک یا حمل‌ونقل).
- اگر ایجاب می‌کند، کمک‌های فنی ارائه کنید و با شرکا همکاری کنید تا چنین رهنمودهایی را تنظیم کنند.
- سعی کنید الزام به تایید قبلی را برای مغایرات جزئی در سطح بوجه‌های شخصی، حذف کنید. در عوض سعی کنید برای مغایرات بزرگ‌تر (حداقل ۱۰٪) در سطح فعالیت (یا بازدهی) الزام به تایید تمویل‌کننده را لحاظ کنید.
- سعی کنید از مدل‌های قرارداد جایگزین استفاده کنید که تمرکزشان بر بازدهی و تاثیر کار است، مثلاً **میزان ثابت مساعدت مالی (FAA)** تحت قوانین آمریکا که اجازه موارد ذیل را می‌دهد:
- طیفی از شیوه‌های مختلف برای اثبات نحوه هزینه و جوه مالی و تکمیل قابلیت اجرایی و فعالیت‌ها (مثلاً از طریق ویدیوها، عکس‌ها، خلاصه‌گزارش‌ها، شبکه‌های اجتماعی، لیست شرکت‌کنندگان در کارگاه‌ها، سرخط خبرها، و غیره)، و
- پرداخت‌هایی که باید در اقساط ثابت و برپایه پیشرفت‌های کسب‌شده و بودجه از پیش تاییدشده در مقایسه با مخارج واقعی انجام شوند.

چه نباید کرد

۱۷. برای برنامه‌ها و فعالیت‌های کوتاه‌مدتی که برای صلح‌سازی و پیشگیری/مقابله با افراط‌گرایی خشونت‌آمیز طراحی شده‌اند، تقاضای تاثیر فوری و قابل اثبات نکنید، چون هدف این‌گونه ابتکارات، تغییر رفتار پایدار است.

چه باید کرد

چگونه انجام شود

- بین تکمیل فعالیت‌ها و گزارش نتیجه، یک بازه زمانی ۳ تا ۱۲ ماهه قائل شوید، و مشکل اثبات تغییر رفتار یا موفقیت پروگرام صلح‌سازی را، خصوصا در یک بازه زمانی کوتاه، بپذیرید.
- هنگام طراحی شاخص‌های ارزشیابی، به شرکای محلی اجازه دهید کار را مشترکا هدایت کنند، تا اطمینان حاصل شود که این شاخص‌ها برای هر دو طرف منصفانه است و بر تاثیر کار در جوامع تمرکز دارد.
- شواهدی را که حاکی از تقویت قدرت نهادی و پایداری سازمانی است، به‌عنوان تاییدی بر برنامه‌ریزی موفق بپذیرید (مثلا افزایش توانمندی کارکنان، جذب تمویل‌کنندگان جدید، حسابداری مالی قوی‌تر، و غیره).
- به‌عنوان بخشی از گزارشگری، مطالعات کمی را با اعمال مشاهدات و دیگر شیوه‌های کیفی در متن کار (مثلا مصاحبه‌ها، و خودارزیابی‌ها) بپذیرید.

- ۱۷.۱ اطمینان حاصل کنید که در نحوه نظارت و ارزشیابی این موضوع پذیرفته شده که کسب نتیجه در این حوزه، حتی اگر در کوتاه‌مدت حاصل شده باشد، به مرور زمان بهتر مشهود است.
- ۱۷.۲ اطمینان حاصل کنید که در نحوه نظارت و ارزشیابی، مشکلات مربوط به اثبات تغییر رفتار و مشکلات اثبات عدم وقوع (مثلا این‌که خشونت رخ نداده) در نظر گرفته شده است.

چه نباید کرد

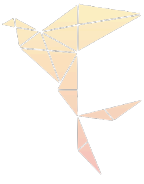
۱۸. الزامات پروگرام یا متقاضی را طوری طراحی نکنید که فشارهای اداری نالازم تحمیل کند یا موجب افزایش مخاطرات تحمیل شده بر نهادهای زنان صلح‌ساز شود.

چه باید کرد

چگونه انجام شود

- به شرکا امکان دهید تا در اجرای پروژه و پلان‌های نظارت و ارزشیابی خود تجدیدنظر کنند تا تغییر شرایط و درس‌های آموخته‌شده در جریان پروژه را در آن‌ها لحاظ کنند.
- الزامات پروپوزال تمویل‌کنندگان و گزارشگری را با توانایی‌های سازمان شریک متوازن کنید.
- این‌گونه نیازها باید تمویل شود، و درعین حال، هم به نفع تمویل‌کننده و هم سازمان محلی باشد.
- در صورت امکان، از یک روند درخواستی برای شناسایی سازمان‌های مناسب تمویل استفاده کنید و نه یک فراخوان عمومی برای ارائه پروپوزال‌ها، چون ممکن است فوق‌العاده پرزحمت باشد و برای سازمان‌هایی که انتخاب نشده‌اند تقریبا هیچ بازدهی نداشته باشد.
- اگر فراخوان عمومی ضروری باشد، مسئولیت دریافت‌کنندگان گزینش را کمتر کنید، مثلا فقط با الزام به ارسال طرح مقدماتی یا تک‌برگ برای بیان علاقمندی به بررسی تمویل.
- الزامات اسناد، مثلا مدرک ثبت/ثبت‌نام، را طوری تنظیم کنید که با محیط‌های محلی همخوانی داشته باشد.

- ۱۸.۱ مطمئن شوید که در طرح‌های پروگرام و الزامات مالی، این مسئله در نظر گرفته شده که کار در محیط‌های «شکننده، منازعه‌زده، و خشونت‌زده» به معنای آن است که متغیرهای زیادی می‌تواند پایداری و امنیت، و در نتیجه اجرای پروگرام را تحت تاثیر قرار دهد.
- ۱۸.۲ از بار اداری بر دوش سازمان شریک بکاهید: از زمان تماس اولیه برای ارائه پروپوزال تا دوره گزارشگری نهایی.

چه نباید کرد

۱۹. از توافق‌های آمانی استفاده نکنید. این نوع قراردادها سازمان‌ها را ملزم می‌کند که پروژه را با استفاده از منابع مالی خود شروع کنند و بعد از تسلیم یک گزارش مالی و/یا اسناد مالی دیگر پولی که خرج کرده‌اند، تادیه می‌شود.

چه باید کرد

چگونه انجام شود

- ۱۹.۱** برای پرداخت نقدی، قراردادهایی را طراحی کنید که از فشار مالی نالازم بر نهاد تطبیق‌کننده پرهیز شود.
- ۱۹.۲** با شریک خود مشورت کنید تا موثرترین، منصفانه‌ترین، و کم‌ریسک‌ترین مقررات برای پرداخت وجوه مالی را تعیین کنید.
- ۱۹.۳** روند تایید تمویل‌کننده را برای پرداخت وجوه، کوتاه‌تر کنید.
- ۱۹.۴** ریسک ضرر اسعار خارجی را برای شرکا کاهش دهید.

- امکان پرداخت مبلغی از پول نقد را پیش از شروع فعالیت‌ها فراهم کنید.
- اگر قسط‌های بعدی پرداخت مشروط به ارائه یک گزارش مالی و اسناد مالی تاییدکننده باشد، سعی کنید به جای درخواست ۱۰۰ درصد اسناد تاییدکننده، نمونه‌ای از کل اسناد را درخواست کنید. این باعث می‌شود زمان گزارشگری و تایید پرداخت کوتاه‌تر شود.
- در صورت امکان و مطابق به ترجیح نهاد تطبیق‌کننده، مساعدت مالی را با اسعار محلی ارائه کنید.

چه نباید کرد

۲۰. اگر نهادهای زنان صلح‌ساز برنامه را با صرفه‌جویی انجام داده‌اند و تمام اهداف/نتایج آن را کسب کرده‌اند، بی‌قید و شرط از آن‌ها درخواست نکنید که تمام وجوه بلا مصرف، از جمله درآمد بهره و/یا سود مبادله اسعار خارجی را برگردانند.

چه باید کرد

چگونه انجام شود

۲۰.۱ به جای آن که شریک خود را تشویق کنید صد درصد مساعدت مالی را خرج کند، تشویقش کنید که منابع خود را به شکلی موثر مدیریت کند.

۲۰.۲ در صورت نیاز اجازه دهید وجوه باقیمانده برای بهبود توانمندی‌های سازمانی یا برای نیازهای سازمانی استفاده شود.

- برای وجوه بلامصرف که باید اعاده شود، حداقل میزان موجود را معین کنید یا افزایش دهید.
- اجازه دهید سود اسعار خارجی و هرگونه درآمد بهره مرتبط با مساعدت مالی، برای فعالیت‌های پروژه یا نیازهای سازمانی شریک استفاده شود.
- یکی از گزینه‌های ذیل را (که ممکن است منوط به تایید تمویل‌کننده باشد) برای استفاده همه یا برخی از وجوه باقیمانده پیشنهاد دهید:
- برای حمایت سازمانی؛
- برای هزینه‌های بعد از تطبیق گزینش، از قبیل هزینه‌های مربوط به گزارشگری نهایی یا تفتیش (که اغلب قابل ملاحظه هستند و تحت پوشش تمویل قرار ندارند) یا زیان‌های احتمالی نرخ مبادله اسعار در آخرین قسط مساعدت مالی؛
- برای فعالیت‌های مشابه پروگرام؛
- به‌عنوان پلی بین چرخه‌های تمویل متفاوت، برای کمک به پایداری سازمانی؛ یا
- برای نیازهای اضطراری (مثلاً محافظت در برابر تهدیدات یا مشارکت در روندهای صلح).

چه نباید کرد

۲۱ برای پرداخت وجوه مالی، یک میزان قسط حداقلی را تعیین نکنید، چون ممکن است شرکا را در معرض ریسک‌های امنیتی شدیدی قرار دهد و توجه ناخواسته نخبگان قدرتمند محلی را جلب کند.

چه باید کرد

چگونه انجام شود

- امکان اقساط کوچک‌تر را که جذب موثر وجوه موجود را تضمین کند، فراهم کنید تا امکان کارکرد و رشد پایدار، و تمویل پیش‌بینی‌شده — که اجازه پلان‌گذاری می‌دهد — میسر شود.
- با زنان صلح‌ساز درباره این که به چه نوع مکانیسم‌های انعطاف‌پذیر و پایدار برای تمویل نیاز دارند، مشورت کنید.
- با ارائه مکانیسم‌های انعطاف‌پذیر برای تمویل، که امکان پرداخت منظم اقساط با مبالغ کوچک‌تر پول را می‌دهد، ریسک‌ها و آسیب‌های بالقوه را کاهش دهید.

۲۱.۱ پرداخت وجوه مالی و شکل قرارداد باید با پالیسی‌هایی که به ایمنی، امنیت، و استقلال شریک اولویت می‌دهند همخوانی داشته باشد.

چه نباید کرد

۲۲. گزینه‌های پرداخت وجه را به شیوه‌های انتقال بانکی سنتی محدود نکنید.

چه باید کرد

چگونه انجام شود

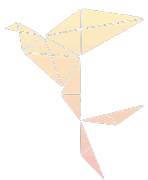
۲۲.۱ وقتی که انتقال بانکی گزینه ممکن یا ایمن نیست، اجازه مکانیسم‌های انتقال مالی جایگزین را بدهید.

- پرداخت وجوه مالی و شکل قرارداد را با مشورت سازمان مورد نظر تعیین کنید.
- پالیسی‌ها و طرزالعمل‌هایی را بگنجانید که امکان گزینه‌هایی را برای پرداخت‌های نقدی، وسترن یونیون، و کارت‌های بانکی پیش‌پرداخت شده فراهم کند.

ضمیمه ۱: مدل های موجود ارائه مساعده مالي

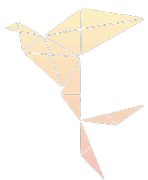
جدول ذیل نمونه ای از مدل های تمويل موجود، و مقایسه مختصری از خصوصیات و اولویت ها آن ها ارائه می دهد.

سازمان	تمرکز جغرافیایی	دولتی / غیردولتی	منابع تمويل	آیا در صلح سازی و «پیشگیری» مقابله با افراط گرایی خشونت آمیز»، جنسیت محوری یکی از نقاط کانونی مساعده مالي است؟	محدوده گزنت	آیا حمایت فنی یا دیگر حمایت ها برای توانمندسازی ارائه شده است؟	آیا به حمایت از نهادهای زنان اختصاص یافته است، یا مشخصا به آن اشاره می کند؟
صندوق انکشاف زنان آفریقا (AWDF)	آفریقا	غیردولتی	دولت ها، شرکت ها، افراد	نه؛ کانون توجه این صندوق ارائه مساعده مالي نیست.	۸۰۰۰ تا ۱۰۰۰۰۰۰ دالر آمریکا	بله؛ پروگرام توانمندسازی، با هدف رشد و تقویت سازمان های دریافت کننده گزنت و کار آن ها، مهارت ها و آموزش های فنی ارائه می کند.	بله؛ فقط جنبش های زنان و زنان آفریقا را تمويل می کند.
صندوق برابری	جهان	غیردولتی	دولت کانادا، بنیادهای خصوصی، افراد	نه؛ کلاً بر پیشبرد حقوق زنان و برابری جنسیتی تمرکز دارد.	۱۵۰۰۰ تا ۱۰۰۰۰۰۰ دالر کانادا	بله؛ حمایت برای توانمندسازی ارائه می کند، و از مدل «گزنت پلاس» استفاده می کند که شرکای دریافت کننده مساعده مالي را، هم حمایت مالی می کند (مثلاً برای گزنت مسافرتی) و هم آن ها را توانمندسازی می کند.	بله؛ عمدتاً بر حمایت از سازمان های زنان و جنبش های فمینیست در سراسر دنیا تمرکز دارد.
فریدا (FRIDA): صندوق فمینیست های جوان	جهان	غیردولتی	بنیادها، سازمان های غیرانتفاعی، نهادهای چندجانبه، افراد	بله؛ زنان جوان، دختران، و سازمان ها جوانان و ترنس ها را که در زمینه صلح و منازعه فعالند تمويل می کنند.	افشاء نشده	بله؛ برای شرکا، علاوه بر گزنت زیرساختاری که دریافت می کنند، انواع مختلف منابع و حمایت فنی هم فراهم می کند.	بله؛ فقط سازمان های تحت رهبری فمینیست های جوان و در حال ظهور را تمويل می کند.

سازمان	تمرکز جغرافیایی	دولتی / غیردولتی	منابع تمویل	آیا در صلح‌سازی و «پیشگیری/مقابله با افراط‌گرایی خشونت‌آمیز»، جنسیت محوری یکی از نقاط کانونی مساعدت مالی است؟	محدوده گرت	آیا حمایت فنی یا دیگر حمایت‌ها برای توانمندسازی ارائه شده است؟	آیا به حمایت از نهادهای زنان اختصاص یافته است، یا مشخصاً به آن اشاره می‌کند؟
صندوق زنان آمریکای مرکزی	آمریکای مرکزی	غیردولتی	دولت‌ها، بنیادها	نه؛ کانون توجه این صندوق ارائه مساعدت مالی نیست.	افشاء نشده	افشاء نشده	بله؛ بر تامین منابع برای سازمان‌های زنان محلی تمرکز دارد.
صندوق مشارکت و استحکام جامعه جهانی (GCERF)	جهان	غیردولتی	دولت‌ها، سازمان‌های بین‌المللی، بنیادها، شرکت‌ها، افراد	نه؛ اما به سازمان‌هایی که روی «پیشگیری/مقابله با افراط‌گرایی خشونت‌آمیز» کار می‌کنند، اولویت می‌دهد؛ مشخصاً جنسیت محور نیست.	۱۰۰۰۰ تا ۵۰۰۰۰ دالر آمریکایی	بله؛ توانمندسازی و تقویت می‌کند و توانایی‌های نظارتی را ارتقاء می‌دهد.	نه.
صندوق جهانی زنان	جهان	غیردولتی	بنیادها، سرمایه‌گذارها، شرکت‌ها، افراد	نه؛ کلاً بر عدالت جنسیتی تمرکز دارد.	۱۵۰۰۰ دالر آمریکایی (میانگین مقدار گرت)	بله؛ حمایت کلی ارائه می‌کند که به سازمان‌ها/جنبش‌ها امکان می‌دهد بهترین شیوه تمویل‌شان را انتخاب کنند. ضمناً، به کسانی که گرت‌شان را دریافت می‌کنند، آموزش توانمندسازی و مهارت‌سازی ارائه می‌دهند.	بله؛ حمایت تمويلي كلي ارائه می‌کند که به سازمان‌ها/جنبش‌ها امکان می‌دهد بهترین نحوه تخصیص تمویل‌شان را انتخاب کنند. ضمناً به کسانی که گرت‌های آن‌ها را دریافت می‌کنند، آموزش توانمندسازی و مهارت‌سازی ارائه می‌کنند.

سازمان	تمرکز جغرافیایی	دولتی / غیردولتی	منابع تمویل	آیا در صلح‌سازی و «پیشگیری/مقابله با افراط‌گرایی خشونت‌آمیز»، جنسیت محوری یکی از نقاط کانونی مساعدت مالی است؟	محدوده گرت	آیا حمایت فنی یا دیگر حمایت‌ها برای توانمندسازی ارائه شده است؟	آیا به حمایت از نهادهای زنان اختصاص یافته است، یا مشخصا به آن اشاره می‌کند؟
صندوق صلح نوآورانه آیکن (IPF)	جهان	غیردولتی	دولت‌ها، بنیادها، افراد	بله؛ بر صلح‌سازی و «پیشگیری/مقابله با افراط‌گرایی خشونت‌آمیز»، و پیشگیری از خشونت جنسی و جنسیتی مرتبط با منازعه تمرکز دارد.	۳۰۰۰ تا ۱۰۰۰۰۰۰ دالر آمریکا	بله؛ حمایت در طراحی پروگرام فنی و استراتژیک، مدیریت مالی، توانمندسازی در نظارت و ارزشیابی و حمایت‌گری، واکنش سریع/حمایت اضطراری، خودمراقبتی/آموزش امنیتی یکپارچه.	بله.
مدره	جهان	غیردولتی	بنیادها، سازمان‌های محلی، جوامع محلی مذهبی، افراد	بله؛ از سازمان‌های زنان محلی که بر ایجاد جوامع صلح‌آمیز تمرکز دارند، حمایت می‌کند.	۳۹۰۰۰ دالر آمریکا (میانگین مقدار گرت)	بله؛ سعی می‌کند به سازمان‌ها آموزش دهد تا مهارت‌های لازم را کسب کنند و توانایی رهبری را کسب کنند تا از تغییر اجتماعی بلندمدت حمایت کنند.	بله.
بنیاد نوو (NoVo)	جهان	غیردولتی	موقوفه‌های تمویل شده از طرف وارن بافت، افراد	بله؛ مشخصا به پیشبرد برابری جنسیتی، خشونت جنسی و جنسیتی، و پیشگیری/مقابله با افراط‌گرایی خشونت‌آمیز اولویت می‌دهد.	افشاء نشده	افشاء نشده	نه؛ اخیرا تمویلاتی که قبلا به پایان خشونت علیه زنان و دختران (VAWG) اختصاص می‌یافت، به یک بخش غیرانتفاعی مجزا منتقل شده است.

سازمان	تمرکز	دولتی / غیردولتی	منابع تمویل	آیا در صلح‌سازی و «پیشگیری/مقابله با افراط‌گرایی خشونت‌آمیز»، جنسیت‌محوری یکی از نقاط کانونی مساعدت مالی است؟	محدوده گزنت	آیا حمایت فنی یا دیگر حمایت‌ها برای توانمندسازی ارائه شده است؟	آیا به حمایت از نهادهای زنان اختصاص یافته است، یا مشخصاً به آن اشاره می‌کند؟
بنیاد اوک (Oak)		غیردولتی	اوقاف	نه	۲۵۰۰۰ تا ۷ میلیون دالر آمریکا (۶۰۰۰۰۰۰ دالر میانگین مقدار گزنت)	بله؛ حمایت کلی پروژه و کمک‌های فنی ارائه می‌کند.	بله؛ وجوه مالی را به آن دسته از نهادهای جامعه مدنی زنان در سراسر جهان که کلاً بر مشکلات زنان تمرکز دارند، اختصاص می‌دهد.
صندوق انکشاف صلح (PDF)	آمریکا و مکزیک	غیردولتی	تمویل کنندگان فردی	نه	۲۵۰۰ تا ۱۰۰۰۰ دالر آمریکا	بله؛ از توانمندسازی حمایت می‌کند.	بله تمویل ابتکارات صلح مشارکتی به رهبری زنان، یکی از اولویت‌های جدید آن‌هاست.
پیس دایرکت	جهان	غیردولتی	دولت‌ها، بنیادها، شرکت‌ها، افراد	بله؛ در طیف وسیعی از پروژه‌ها، از جمله توانمندسازی زنان و برگرداندن جنگجویان سابق به آغوش جامعه.	افشاء نشده	بله؛ از طریق حمایت فنی ویژه و تمویل برای انکشاف سازمانی، شرکا را تقویت می‌کند، از جمله تمویل زیرساختاری و حمایت از درآمدزایی خود.	بله.
جستجوی زمینه مشترک (SFCG)	جهان	غیردولتی	بنیادها، سازمان‌های انتفاعی و غیرانتفاعی، شرکت‌ها، دولت‌ها، نهادهای چندجانبه	بله؛ پروگرام‌های جهانی برای ترویج برابری جنسیتی با هدف ایجاد صلح و تحلیل مشترکات جنسیت و تحلیل منازعه دارند.	۳۷۵۰۰ تا ۶۰۰۰۰ یورو	نه؛ به سازمان‌ها پیشنهاد می‌دهد که برای آموزش و کمک‌های فنی، شرکای واسطه پیدا کنند.	بله؛ یکی از ستون‌های اصلی کار، شراکت با زنان است تا ابزارهای لازم برای مقابله با خشونت و رهبری جوامع خودشان را به آن‌ها بدهد.

سازمان	تمرکز	دولتی / غیردولتی	منابع تمویل	آیا در صلح‌سازی و «پیشگیری / مقابله با افراط‌گرایی خشونت‌آمیز»، جنسیت‌محوری یکی از نقاط کانونی مساعدت مالی است؟	محدوده گزنت	آیا حمایت فنی یا دیگر حمایت‌ها برای توانمندسازی ارائه شده است؟	آیا به حمایت از نهادهای زنان اختصاص یافته است، یا مشخصاً به آن اشاره می‌کند؟
صندوق اقدام فوری	جهان	غیردولتی	دولت‌ها، بنیادها، افراد	بله؛ از زنان حمایت می‌کند تا فرهنگ عدالت و صلح را پرورش دهند.	۸۰۰۰ دالر آمریکا (سقف مقدار گزنت)	افشاء نشده	بله؛ به تمویل سازمان‌ها و جنبش‌های زنان اختصاص دارد.
صندوق زنان آسیا	جنوب آسیا، شرق آسیا	غیردولتی	دولت‌ها، شرکت‌ها، افراد	نه؛ نه به‌عنوان یک کانون توجه برای مساعدت مالی.	۵۰۰۰ تا ۱۰۰۰۰ دالر آمریکا	نه؛ اما تمویل فرصت‌های توانمندسازی، در گزنت‌ها لحاظ می‌شود.	بله؛ فقط از فعالان و سازمان‌های حقوق زنان و ترنس‌ها، در کارشان برای پیشبرد حقوق بشر در منطقه، حمایت می‌کند.
صندوق صلح و کمک‌های بشردوستانه زنان	جهان	بین‌دولتی	دولت‌ها، بنیادها، شرکت‌ها، افراد	بله؛ صندوق صلح و بشردوستی زنان ملل متحد قصد دارد تمویل مشارکت، رهبری و توانمندسازی زنان را در شرایط جنگی و بحران‌های بشردوستانه در سراسر جهان تشویق کند.	۲۵۰۰ تا ۲۰۰۰۰۰ دالر آمریکا	بله؛ حمایت فنی را برای پذیرش، نظارت، و تمویل چارچوب‌های مربوطه پاسخگویی محلی، ترویج می‌کند.	بله؛ ۱۰۰ درصد تمویل قابل برنامه‌ریزی آن‌ها به نهادهای جامعه مدنی تزریق می‌شود.
زنان برای زنان بین‌الملل	جهان	غیردولتی	بنیادها، شرکت‌ها، افراد	بله آن‌ها موانع اجتماعی، اقتصادی، و فرهنگی پیش‌روی زنان را هدف می‌گیرند و از طریق «صندوق پاسخ به مناقشات»، به نیازهای زنان بازمانده از جنگ رسیدگی می‌کنند.	افشاء نشده	بله؛ آموزش مهارت‌های شغلی ارائه شده، به زنان کمک می‌کند تا منبع درآمدی پیدا کنند و کسب درآمد کنند.	بله.

ضمیمه ۲: چارچوب‌های مرسوم برای تمویل «زنان، صلح و امنیت»

خلاصه تعهدات سیاسی مهم که خواستار افزایش تمویل جامعه مدنی، خصوصا زنان شده‌اند

<p>گزارش دبیر کل سازمان ملل درباره «زنان، صلح و امنیت» [۲۰۲۰]</p>	<p>در بیستمین سالگرد تصویب قطعنامه ۱۳۲۵، دبیرکل سازمان ملل آنتونیو گوتش گزارشی منتشر کرد که یکی از تعهدات مهم مورد اشاره در آن، این بود که تمویل پایدار و انعطاف‌پذیر به زنان باید اولویت جهانی باشد. خصوصا بر «معکوس کردن» روند افزایشی مخارج نظامی در سطح جهان به منظور سرمایه‌گذاری بیشتر در زیرساخت اجتماعی و خدماتی که حامی امنیت بشر باشد» و «[تشویق] جامعه تمویل‌کننده به تخصیص حداقل ۱۵ درصد کمک‌های انکشافی خارجی به کشورهای جنگ‌زده، برای پیشبرد برابری جنسیتی» تاکید کرد.</p>
<p>پلان آژانس توسعه بین‌المللی آمریکا (USAID) برای «زنان، صلح و امنیت» [۲۰۲۰]</p>	<p>آژانس توسعه بین‌المللی آمریکا (USAID) بیش از ۲۷ میلیون دلار در تمویل اختصاصی برای تسریع اجرای برنامه عمل ملی «زنان، صلح و امنیت» از طریق ادغام آموزش هدفمند و کمک فنی سرمایه‌گذاری، کرده است. این آژانس قصد دارد «داده‌های مربوط به سرمایه‌گذاری‌های پلان‌شده را در مطابقت با اهداف زنان، صلح و امنیت ردگیری کند. این داده‌ها برای حمایت از پلان‌گزارای پروگرام زنان و صلح و امنیت، کمک به شناسایی و رفع شکاف‌های جغرافیایی و ناحیه‌ای، و گزارش دهی به ذینفعان کلیدی استفاده خواهد شد».</p>
<p>ده مرحله گپس (GAPS): اجرای تعهدات «زنان، صلح و امنیت» [۲۰۱۹]</p>	<p>یافته‌های مشاوره نشان می‌دهد که نیاز به اجرای تعهدات موجود از طریق یک رویکرد کلیت‌نگر وجود دارد، از جمله تمویل سازمان‌های حقوق زنان و جامعه مدنی. تمویل انعطاف‌پذیر، سهل‌الوصول، و بلندمدت برای جامعه مدنی، خصوصا حقوق زنان، باید در اولویت باشد.</p>
<p>برنامه عمل اروپا درباره «زنان، صلح و امنیت» [۲۰۱۹]</p>	<p>این گزارش، کارشناسانی را از تقریبا ۸۰ کشور گرد هم آورد که بنا به نتیجه‌گیری آن‌ها، برنامه‌های اجرایی ملی را درباره «زنان، صلح و امنیت»، ترکیبی از رهبری نیرومند، تمویل ضروری و استراتژی‌های بومی، و سیستم‌های نظارت و ارزشیابی قابل اعتماد سوق می‌دهد. «از همه مهم‌تر، انکشاف و اجرای موثر برنامه‌های عمل ملی درباره «زنان، صلح و امنیت» باید همه‌شمول باشد و انتظارات جامعه مدنی، خصوصا گروه‌های زنان، را درباره صلح و امنیت زنان منعکس کند».</p>
<p>استراتژی جنسیتی گروه بانک جهانی ۲۰۲۳-۲۰۱۶ [۲۰۱۶]</p>	<p>در این سند جامع، بانک جهانی از استراتژی جدیدی برای تحقق برابری جنسیتی درون سازمان خود، و نیز در برخی رویکردهای کشور-محور، خبر می‌دهد. خصوصا ذکر شده است که «جریان‌سازی توانسته موجب تمویل شود ... و نه منابع تمویل‌کنندگان و نه بودجه‌های کشوری با ادعاهای سیاسیون درباره برابری جنسیتی همخوانی ندارد».</p>
<p>مطالعه جهانی درباره اجرای قطعنامه ۱۳۲۵ شورای امنیت [۲۰۱۶]</p>	<p>این مطالعه «توصیه می‌کند که برای سازمان‌های جامعه مدنی زنان که برای صلح و امنیت در تمام سطوح کار می‌کنند، میزان تمویل پیش‌بینی‌شده، سهل‌الوصول و انعطاف‌پذیر افزایش یابد؛ مثلا از طریق ابزارهای مدیریت مالی اختصاصی، از قبیل ابزار جهانی تسریع عمل درباره زنان، اقدام بشردوستانه زنان، صلح و امنیت [که حالا صندوق صلح و بشردوستی زنان ملل متحد نام دارد]».</p>
<p>برنامه عمل آدیس آبابا درباره تمویل تحول‌آفرین برای برابری جنسیتی و توانمندسازی زنان [۲۰۱۵]</p>	<p>پلان اهداف ایست، برای شناسایی و توافق درباره پالیسی‌ها و اقدامات تمویلی، به منظور تسریع تعهدات اعلامیه پکن و با هدف «افزایش قابل توجه سرمایه‌گذاری‌ها، هم از نظر مقیاس و هم از نظر وسعت، برای رفع شکاف‌های تمویلی که مانع پیشرفت برابری جنسیتی و توانمندسازی زنان است».</p>

<p>در مورد مشکل افراط‌گرایی، به اهمیت زنان و دیدگاه‌های جنسیت‌محور اشاره کرده است؛ نیاز به پاسخ‌های اجتماعی-اقتصادی را برجسته کرده است؛ حمایت از شیوه‌های نوآورانه از سوی جامعه مدنی، جوانان، و زنان را تشویق کرده است.</p>	<p>نشست کاخ سفید دربارهٔ مقابله با افراط‌گرایی خشونت‌آمیز (CVE) [۲۰۱۵]</p>
<p>مروری جامع از فکت‌های موجود دربارهٔ کمبود تمویل سازمان‌های جنسیت‌محور ارائه می‌کند. مجموعه‌ای از چهار توصیه پیشنهاد می‌دهد، از جمله تشویق تمویل‌کنندگان به «پذیرش هدف ۱۵ درصدی سازمان ملل (درصدی از وجوه مالی که باید به پروگرام‌هایی که برابری جنسیتی و توانمندسازی زنان را در زمینه‌های صلح‌سازی پیش می‌برند اختصاص یابد)» و «افزایش تمویل پیش‌بینی‌شده، سهل‌الوصول و انعطاف‌پذیر برای جامعه مدنی زنان».</p>	<p>مطالعه جهانی دربارهٔ قطعنامه ۱۳۲۵ سازمان ملل، فصل ۱۳: تمویل اجندای زنان، صلح و امنیت [۲۰۱۵]</p>
<p>با آن‌که کمک اعضای کمیته همیاری توسعه (Development Assistance Committee-DAC) در سازمان همکاری و توسعه اقتصادی، برای حمایت از برابری جنسیتی و حقوق زنان در کشورها و اقتصادهای بی‌ثبات افزایش یافته است، هنوز نتوانسته تعهدات سیاسی دولت‌ها را محقق کند. این سند دولت‌های ملی را تشویق می‌کند که تعهدات‌شان را فراموش نکنند و اقدامات ویژه برای جریان‌سازی جنسیت و افزایش تمویل پیش‌بینی‌شده، سهل‌الوصول و انعطاف‌پذیر برای جامعه مدنی زنان را بیشتر کنند.</p>	<p>تمویل قطعنامه ۱۳۲۵ شورای امنیت ملل متحد از سوی سازمان همکاری و توسعه اقتصادی: کمک برای حمایت از برابری جنسیتی و حقوق زنان در محیط‌های بی‌ثبات [۲۰۱۵]</p>
<p>توصیه می‌کند که کشورهای عضو «اطمینان حاصل کنند که بخشی از وجوه مالی اختصاص‌یافته به مقابله با افراط‌گرایی خشونت‌آمیز، صرف پروژه‌هایی می‌شود که به نیازهای ویژه زنان یا توانمندسازی زنان می‌پردازند، همان‌طور که در گزارش اخیر [دبیر کل سازمان ملل] به شورای امنیت دربارهٔ زنان، صلح و امنیت توصیه شده است (S/2015/716)».</p>	<p>برنامه عمل اهداف پایدار سازمان ملل برای پیشگیری از افراط‌گرایی خشونت‌آمیز [۲۰۱۵]</p>
<p>خواستار «مدیریت مالی مناسب در چارچوب تمویل سازمان ملل برای مبارزه با تروریسم و مقابله با افراط‌گرایی خشونت‌آمیز... برای پروژه‌هایی که به ابعاد جنسیتی، از جمله توانمندسازی زنان، می‌پردازند» شده است.</p>	<p>قطعنامه ۲۲۴۲ شورای امنیت سازمان ملل [۲۰۱۵]</p>
<p>قطعنامه ۲۱۲۲ شورای امنیت سازمان ملل خواستار اقدامات جدی‌تر برای شمول زنان در روندهای صلح می‌شود و نیز کشورهای عضو را تشویق می‌کند برای حمایت از کار و ارتقای توانمندی‌های سازمان‌هایی که از رشد رهبری و مشارکت کامل زنان در تمام سطوح تصمیم‌گیری حمایت می‌کنند، مکانیسم‌های اختصاصی برای تمویل ایجاد کنند.</p>	<p>قطعنامه ۲۱۲۲ شورای امنیت سازمان ملل [۲۰۱۵]</p>

«ضرورت دارد که تمویل کنندگان انعطاف پذیر باشند و نیازهای جامعه مدنی را درک کنند. همان طور که در پروژه [صندوق صلح نوآورانه] ما مشاهده شد، اوضاع ممکن است سریعاً تغییر کند. حتی طے بحران ها که نمی توان به فعالیت های مستقیم دست زد، حمایت از جامعه مدنی کلیدی است، چون پایداری این نهاد را تقویت می کند و آمادگی آن را برای مواقعی که امکان فعالیت میسر شود حفظ می کند.»

— شارلوت میدونه، جوانان خلاق مبدعون، تونس